

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA EVROPSKÉ INTEGRACE

VLIV JIHOKOREJSKÝCH INVESTIC NA ROZVOJ
MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

THE INFLUENCE OF SOUTH KOREAN INVESTMENTS ON THE
DEVELOPMENT OF THE MORAVIAN-SILESIA REGION

Student: Jan Rovenský

Vedoucí bakalářské práce: doc. Ing. Lenka Fojtíková, Ph.D.

Ostrava 2016

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra evropské integrace

Zadání bakalářské práce

Student: **Jan Rovenský**
Studijní program: B6202 Hospodářská politika a správa
Studijní obor: 6210R004 Eurospráva
Téma: **Vliv jihokorejských investic na rozvoj Moravskoslezského kraje**
Influence of the South Korean Investment on the Development of the
Moravian-Silesian Region

Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
  2. Investiční politika Evropské unie
  3. Podmínky vstupu zahraničního investora na trh ČR
  4. Působení jihokorejských firem v Moravskoslezském kraji s dopadem na ekonomickou a sociální situaci v regionu
  5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

EVROPSKÁ UNIE. Rozhodnutí Rady ze dne 16. září 2010 o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním uplatňování Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 2011, svazek 54, 1432 s. ISSN 1725-5074. Dostupný také z:
http://www.parlament.gv.at/PAKT/VHG/XXIV/I/I_01635/imfname_239690.pdf. ISSN 1725-5074.
FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*. Praha: C. H. Beck, 2009. 246 s. ISBN 978-80-7400-128-4.
ROZEHNALOVÁ, Naděžda a Vladimír TÝČ. *Vnější obchodní vztahy Evropské unie*. Brno: Masarykova univerzita, 2006. 207 s. ISBN 80-210-4073-4.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **doc. Ing. Lenka Fojtíková, Ph.D.**

Datum zadání: 20.11.2015

Datum odevzdání: 06.05.2016

Ing. Boris Navrátil, CSc.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracoval samostatně.

V Ostravě 4. května 2016

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Rovenský', is written over a horizontal dotted line.

Jan Rovenský

Obsah

1 Úvod	5
2 Investiční politika Evropské unie	6
2.1 Vznik a význam společné obchodní politiky	6
2.1.1 Nástroje společné obchodní politiky	7
2.1.2 Obchodní vztahy se třetími zeměmi	8
2.2. Institucionální rámec pro provádění společné obchodní politiky EU	9
2.2.1 Působnosti a role národních orgánů ve společné obchodní politice EU	10
2.3 Společná obchodní politika po Lisabonské smlouvě	12
2.3.1 Investiční politika v kontextu společné obchodní politiky	13
2.3.2 Mezinárodní spolupráce	14
2.4 Formy investic a jejich rozdělení	15
2.5 Rozdělení přímých a nepřímých investic	17
2.6 Pojem investor	18
2.7 Mezinárodní dohody o ochraně investic	19
2.7.1. Dvoustranné dohody o ochraně investic	19
2.7.2 Mnohostranné dohody o ochraně investic	21
2.8. Junckerův investiční plán	21
3 Podmínky vstupu zahraničního investora na trh ČR	23
3.1 Přímé zahraniční investice v ČR	23
3.2 Veřejná podpora investování v ČR	24
3.2.1 Změny v poskytování investičních pobídek	26
3.2.2 Druhy investičních pobídek	28
3.2.3 Příjemci investičních pobídek	29
3.3 Proces poskytování investičních pobídek v České republice	30
3.4 Agentura CzechInvest jako důležitý partner investorů	30
3.5 Světové ekonomické fórum a konkurenceschopnost České republiky	31
3.6 Hodnocení České republiky z pohledu ratingových agentur	33
4 Působení jihokorejských firem v Moravskoslezském kraji s dopadem na ekonomickou a sociální situaci v regionu	35
4.1 Vytvoření zóny volného obchodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou	35
4.2 Jihokorejské společnosti působící v Moravskoslezském kraji	38
4.3 Shrnutí poznatků	49

5. Závěr.....	50
Seznam použité literatury	51
Seznam zkratek.....	52
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce.....	53
Seznam příloh.....	54
Přílohy	55

1 Úvod

Investiční politika se od roku 2009 dostává v Evropské unii do popředí. Stalo se tak po přijetí Lisabonské smlouvy. Větší liberalizací trhu Evropské unie se stále více kompetencí přesouvá do výlučných pravomocí Unie. Děje se tak především proto, že je nutné v těchto důležitých otázkách být jednotní a vystupovat navenek jako jeden subjekt. Tím získává EU na síle, a to jak politické tak ekonomické. Tuto sílu pak Unie využívá při vyjednávání obchodních dohod se třetími zeměmi nebo na nejruznějších summitech světových vůdců.

Bakalářská práce se zabývá investiční politikou Evropské unie po roce 2009. Jak tato politika působí na členské státy a jaké kompetence mohou při rozhodování mít. Zaměření práce je dále na možnosti investování v České republice a podmínky, jež musí být splněny pro udělení investiční pobídky.

První část práce je zaměřena na investiční politiku EU a její místo ve společné obchodní politice EU. Principy jejího provádění a rozložení kompetencí mezi orgány EU a instituce členských států. Nástroje a způsoby jakými zajišťuje EU cíle společné obchodní politiky. Závěr kapitoly se věnuje Junckerovu investičnímu plánu, jeho charakteristice a budoucím cílům, kterých by měl dosáhnout.

Druhá část práce je věnována investorům, kteří vstupují na trh v České republice. Existujícím formám veřejné podpory v ČR a politice jejich uplatňování k získávání přílivu zahraničních investic do národní ekonomiky. Dále se věnuje hodnocení využívání investičních pobídek a procesu schvalování. Důležitou součástí je podkapitola zaměřená na agenturu CzechInvest, která při vstupu investora na český trh hraje významnou roli. V závěru jsou znázorněny hodnocení České republiky pro investory dle ratingových agentur a konkurenceschopnost české ekonomiky.

V poslední kapitole se práce zabývá jihokorejskými společnostmi působícími v Moravskoslezském kraji. Jejich motivací začít provádět svou činnost právě v České republice. Jsou sledovány vybrané ukazatele jihokorejských společností za určité časové období, k získání objektivního pohledu na realizované investice. Na závěr zhodnotí působení těchto firem v regionu a celkovou investici státu do tohoto rozsáhlého projektu.

Cílem práce je zhodnotit desetileté působení jihokorejských firem v Moravskoslezském kraji a jejich motivaci umístit investice právě do České republiky. Vyčíslit výši veřejné podpory pro jednotlivé firmy a zjistit, zda se v konečném důsledku jedná o přínos či nikoli.

2 Investiční politika Evropské unie

Oblast investic a investování zastává ve společné obchodní politice EU novou pozici. V roce 2009 přijatá Lisabonská smlouva vymezuje postupné odstraňování překážek a omezení přímých zahraničních investic na území EU.¹ Lisabonská smlouva přímo uděluje výlučnou pravomoc Evropské unii v oblasti přímých zahraničních investic. Záměrem této kapitoly, je zařadit a popsat investiční politiku v EU, a určit její institucionální pravomoc v oblasti investic. Vymezit pojmy investice a investora a jak je smluvně chránit. Z nemalé části je pozornost věnována také hlavním směrům investiční politiky EU v budoucnosti. Závěrem jsou zmíněny hlavní parametry pro další přirozený rozvoj v této oblasti.

2.1 Vznik a význam společné obchodní politiky

Společnou obchodní politiku označujeme jako jednu z nejstarších společných politik Evropské unie a zároveň jako nejvýznamnější nástroj pro udržování a navazování potenciálních obchodních vztahů s nečlenskými státy Evropské unie. Společná obchodní politika patří mezi politiky s výlučnými pravomocemi EU. Výlučné pravomoci lze chápat, jako vzdání se pravomoci členského státu rozhodovat o své vlastní vnější obchodní politice. Členské státy tímto přenechaly většinu pravomocí EU, a bez jejího svolení nemohou uzavírat mezinárodní obchodní dohody se třetími zeměmi, zároveň je zavazuje ke sladění svých mezinárodních závazků s legislativou EU. Mezinárodní smlouvy, které Evropská unie uzavře se třetími zeměmi, jsou právně závazné podle článku 216 Smlouvy o fungování Evropské unie pro všechny členské státy a orgány Unie, i když nejsou přímo smluvními stranami a nepodílely se přímo na schvalování.² Mezi výlučné pravomoci EU patří tyto další oblasti:

- celní unie,
- stanovení pravidel hospodářské soutěže nezbytných pro fungování vnitřního trhu,
- měnová politika pro členské státy, jejichž měnou je euro,
- zachování biologických mořských zdrojů v rámci společné rybářské politiky,
- společná obchodní politika.

Prostřednictvím společné obchodní politiky EU členské státy formulují společný postoj k otázkám liberalizace světového obchodu a přijímají opatření, která jsou uplatňována vůči

---

¹ Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf, preambule.

² Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf, čl. 216 odst. 2.

třetím zemím a vedou k prohlubování celkových politicko-ekonomických vztahů.³ Za základní cíl obchodních vztahů EU a třetích zemí je považována kontrola množství dovozu a maximalizace vývozu zboží. Nástroje pro mezinárodní obchodní dohody, které používaly členské státy před vstupem do EU, jakými jsou cla a množstevní omezení, byly nahrazeny smluvními nástroji.

Základním funkčním nástrojem společné obchodní politiky je správné fungování celní unie mezi členskými státy EU. Samotná celní unie vznikla v roce 1968 a to zrušením všech tarifních i netarifních překážek mezi členskými státy EU a zámořskými přidruženými oblastmi. Vytvořením celní unie EU přispívá k rozvoji světového obchodu, k postupnému odstraňování bariér a různých omezení mezinárodního obchodu a přímých zahraničních investic a snižování celních i jiných překážek. Evropská unie uplatňuje společný celní sazebník. Společný celní sazebník stanoví Rada na návrh Komise. I když EU využívá jednotný celní tarif, nemá vlastní celní orgány, které by ho dále uplatňovaly v praxi. Provádění celní politiky je proto čistě v režii celní správy členských států. Celní unii můžeme chápat ve dvou rovinách. První rovina představuje tzv. vnitřní svobody, které mají zabezpečit bezbariérový obchod mezi členskými státy. Druhá rovina popisuje vnější stránku celní unie, ta spočívá kromě uplatňování jednotné celní úpravy také v uplatňování jednotné obchodní politiky.⁴

2.1.1 Nástroje společné obchodní politiky

Evropská unie využívá nástroje společné obchodní politiky k sledování a zajištění dvou základních cílů. Prosazení a zajištění liberálního obchodu ve světě a ochranu zájmů členských států Evropské unie, v době kdy má nepříznivá ekonomická situace vliv na ekonomický růst a zaměstnanost. Nástroje chránící obchod prakticky nahrazují mechanismy, které by měly zabránovat nelegálním konkurenčním výhodám v mezinárodním obchodě. Při realizaci společné obchodní politiky EU používá dvě skupiny nástrojů.

První skupinou, která zahrnuje všechny smluvní závazky Evropské unie ve vztahu k třetím zemím nebo organizacím v oblasti obchodu a hospodářské spolupráce, jsou smluvní nástroje. Tyto smluvní závazky mohou mít charakter dohod s třetími státy (bilaterální dohody) nebo charakter globální (multilaterální dohody).

---

³ FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*, s. 148.

⁴ FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*, s. 148.

Druhou skupinu tvoří nástroje autonomní. Evropská unie při vykonávání společné obchodní politiky využívá tarifní a netarifní autonomní nástroje. Tyto nástroje uplatňuje EU mimo rámec smluvních závazků. Pomocí cel chrání EU vybraná odvětví před konkurencí z nečlenských států nebo naopak podporuje dovoz produktů (především vstupů do výroby) o které má zájem. Mezi hlavní autonomní nástroje patří společný celní sazebník, který je základním pilířem společné obchodní politiky, pomocí něho na vnějších hranicích EU vzniká bariéra pro vstup zahraničního zboží na vnitřní trh Evropské unie. Celní sazebník obsahuje tisíce druhů zboží členěných podle uvalené celní sazby na jejich dovoz do EU. Forma celního sazebníku je každoročně aktualizována a schvaluje ji Rada Evropské unie. Netarifní překážky obchodu mají nejčastěji podobu celních kvót a dovozního dohledu importu. Evropská unie je využívá v situacích, kdy je zjištěno významné poškození určitého hospodářského odvětví v důsledku zvýšení importu z nečlenských zemí Evropské unie.

2.1.2 Obchodní vztahy se třetími zeměmi

Smluvní obchodní politika je postavena na dohodách a smlouvách EU se třetími zeměmi o exportu a importu zboží. Mezinárodní a regionální obchodní vztahy zahrnují otázky společné obchodní politiky s jednotlivými třetími zeměmi. Uzavírání těchto smluv patří do výlučné pravomoci EU podle článku 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen SFEU). Dohody, které jsou uzavřeny Evropskou unií, jsou závazné pro všechny orgány EU, i pro členské státy. Ty nemají přímou pravomoc ovlivnit rámec a obsah smluv ani vstup v platnost. Evropská unie může uzavřít dohodu s jednou nebo více třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, je-li uzavření dohody buď nezbytné k dosažení cílů stanovených Smlouvami v rámci politik Unie, nebo je stanoveno právně závazným aktem Unie, nebo se může dotknout společných pravidel či změnit jejich oblast působnosti.⁵ Mezinárodní obchodní dohody se klasifikují dle povahy obchodních ustanovení na preferenční a nepreferenční.

Preferenční dohody vymezují výhodnější vzájemné podmínky pro výměnu zboží a poskytování služeb. Mají vliv na prohlubování ekonomické spolupráce. Společenství takto poskytuje různé formy obchodního zvýhodnění pro partnerské země. Do této skupiny řadíme dohody o vytvoření celní unie (uzavřeny mezi EU a Tureckem, Andorrou, San Marinem) a dohody o zóně volného obchodu. Takto jsou vymezeny vztahy s Evropským sdružením volného obchodu (ESVO)⁶. Od roku 2010 je v platnosti dohoda o zóně volného obchodu

---

⁵ Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf, čl. 216 odst. 1.

⁶ Mezi členské státy ESVO patří Norsko, Island a Švýcarsko.

s Jižní Koreou. Jedná se o nejambicióznější dohodu o mezinárodním obchodu, jakou kdy EU uzavřela, a první dohodu tohoto druhu uzavřenou s asijskou zemí. Dále Evropská unie uzavírá dohody o rozvojové spolupráci, které mají napomáhat regionální integraci, zejména v méně rozvinutých zemích Afriky. Země, které mají tyto dohody podepsány s EU, mohou využívat volného přístupu na evropské trhy téměř bez celních omezení a recipročních požadavků, tzv. jednostranné preference.⁷ Zvláštní podmínky jsou nastaveny pro skupinu nejméně rozvinutých zemí. Tyto jsou součástí tzv. všeobecného systému preferencí. Většinu zboží proto mohou exportovat do EU bez celních poplatků nebo kvót. Při opakovaném porušování lidských práv, nebo politických podmínkách mohou být výhody zrušeny. Hlavním cílem politiky Unie v oblasti rozvojové spolupráce, je podstatné snížení a výhledově i vymýcení chudoby. Dalším typem preferenčních dohod jsou asociační dohody, které jsou uzavírány za účelem prohloubení ekonomicko-politických vztahů. Zavazují třetí země politickou odpovědností a reformními povinnostmi výměnou za výhodnější přístupy na vybrané evropské trhy.

Mezi nepreferenční formy obchodní spolupráce jsou řazeny dohody se státy, které jsou považovány za nejvyspělejší ekonomiky světa. Nepreferenční zacházení EU uplatňuje na dovoz z devíti členských zemí Světové obchodní organizace (dále také jako WTO). Mezi tyto země patří mj. USA, Japonsko, Austrálie, Kanada., Nový Zéland, Čína, Taiwan a Singapur. EU těmto státům neposkytuje výhody v oblasti importu zboží na trh Evropské unie.

2.2. Institucionální rámec pro provádění společné obchodní politiky EU

Hlavním orgánem pro vykonávání společné obchodní politiky je Rada EU, ve které se scházejí ministři zahraničí, nebo ministři obchodu. Rada přijímá rozhodnutí na základě návrhů předkládaných Evropskou komisí zpravidla kvalifikovanou většinou. Výjimky tvoří podle čl. 207 odstavce 4 SFEU oblast obchodu se službami, duševního vlastnictví a přímých zahraničních investic, pokud jsou obsažena ustanovení, pro která je při přijímání vnitřních předpisů vyžadována jednomyslnost.⁸ V situaci vyjednávání o dohodách se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi Rada opravňuje Komisi k zahájení jednání a stanoví ji mandát. Funkční období komise je pětileté, a to podle článku 17 smlouvy o Evropské unii (dále jen SEU).⁹ Systematicky informován a konzultován je zároveň Evropský parlament, který není

---

⁷ FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*, s. 155.

⁸ Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf, čl. 207 odst. 4

⁹ Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii, ze dne 30. 3. 2010. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16335-smlouva_o_eu.pdf, čl. 17.

formálně zapojen do vyjednávání a rozhodování o obchodních otázkách. Komise je povinna jej informovat o stavu vyjednávání mezinárodních obchodních dohod. Jeho souhlasu je zapotřebí u dohod konkrétně přesahujících rámec společné obchodní politiky. To mohou být např. asociační, kooperační dohody nebo při přijímání legislativy v celní oblasti. Podle článku 207 odst. 2 SFEU přijímá Evropský parlamentu a Rada řádným legislativním postupem formou nařízení opatření vymezující rámec pro provádění společné obchodní politiky.¹⁰

Za obchodní politiku Evropské unie zodpovídá Generální ředitelství pro obchod a za celní oblast generální ředitelství pro daně a celní unii (anlg. DG TAXUD). Při provádění svých činností Evropské komisi pomáhají poradní výbory, ve kterých Komise konzultuje s členskými státy EU konkrétní problematiky společné obchodní politiky. Zástupci všech členských států na zasedáních diskutují s Evropskou komisí o celém spektru obchodně politických témat, jako např. strategické záměry, otázky exportní politiky, nebo problematika vnitřního trhu.

2.2.1 Působnosti a role národních orgánů ve společné obchodní politice EU

Již od roku 2004, kdy Česká republika vstoupila do Evropské unie, se stala tvůrcem a aktérem společné obchodní politiky. Získala velkou příležitost k prosazování svých zájmů v zahraničně obchodní politice prostřednictvím struktur EU, tj. prostřednictvím společné obchodní politiky. Ústřední orgán státní správy, který se zabývá obchodními záležitostmi v souladu s *acquis communautaire*, je ministerstvo průmyslu a obchodu (dále také jako MPO).¹¹ Do jeho působnosti patří následující činnosti:

- koordinuje přípravu legislativy a implementace evropského práva a působnosti resortu,
- koordinuje zahraničně obchodní politiku ČR ve vztahu k jednotlivým státům,
- zabezpečuje sjednávání dvoustranných a mnohostranných obchodních a ekonomických dohod včetně komoditních dohod,
- realizuje obchodní a ekonomickou spolupráci s ES, ESVO, OECD, WTO a jinými mezinárodními organizacemi a integračními seskupeními,
- řídí a vykonává činnosti spojené s uplatňováním licenčního režimu v oblasti hospodářských styků se zahraničím, posuzuje dovoz dumpingových výrobků a výrobků dvojího užití a přijímá opatření na ochranu proti dovozu těchto výrobků,

¹⁰ Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf, čl. 207 odst. 2.

¹¹ FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*, s. 158.

- dohlíží na provádění obchodní inspekce a inspekce v oblasti energetiky, na oblast puncovníctví a zkoušení drahých kovů i na oblast zkoušení zbraní a střeliva.

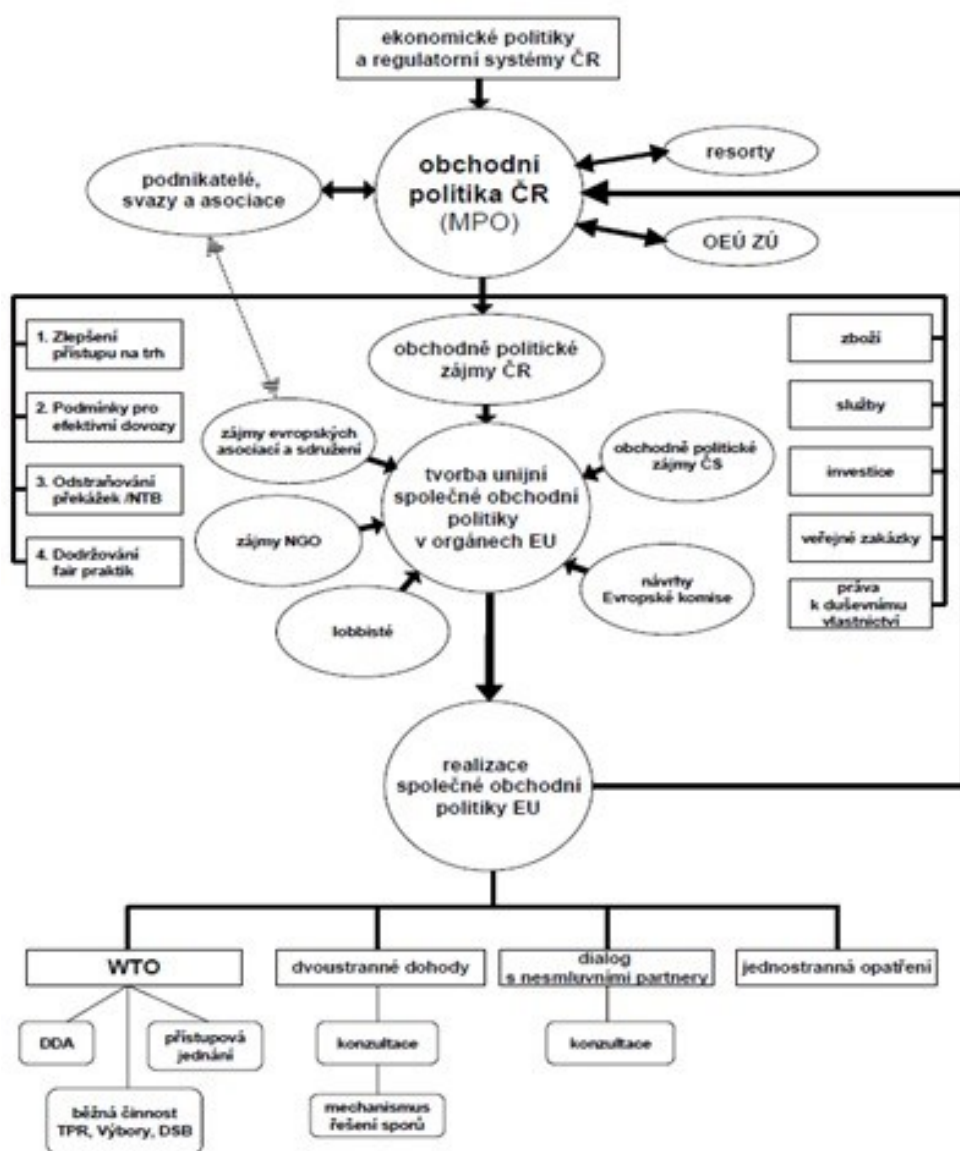
Kompetence MPO v oblasti zahraničně obchodní politiky jsou omezené a to proto, že Společná obchodní politika EU je politikou s výlučnými pravomocemi. MPO dohlíží nad řídicími orgány EU pro společnou obchodní politiku. Veškerých jednání řídicích orgánů se zúčastní zástupci MPO. Tito zástupci jsou pověřeni sledovat příslušná jednání pracovních orgánů EU a prezentovat na nich konečný postoj ČR k projednávaným otázkám.¹² Česká republika zastupuje při jednáních v pracovních výborech EU liberální přístup v záležitostech odstraňování obchodních překážek a odmítá přijímat opatření, která omezují volný obchod. K dostatečně účinnému prosazení určitého záměru se Česká republika, ale také jiné malé členské státy, upíná k vytváření aliancí s názorově blízkými státy nebo zeměmi, které se vyznačují stejným exportním profilem. Kromě těchto aktivit, kterými se ČR zapojuje do tvorby společné obchodní politiky, česká vláda vytváří exportní politiku. Na svém zasedání dne 14. 3. 2012 schválila Exportní strategii České republiky 2012 - 2020, která shrnuje celkovou vizi proexportních aktivit státu.¹³

Obrázek č. 1 graficky znázorňuje tvorbu a rozhodování v oblasti společné obchodní politiky EU. Na obrázku můžeme dále vidět subjekty, spolupracující s ministerstvem průmyslu a obchodu a oblasti, kterými se ministerstvo zabývá. Jsou zde také zobrazeny oblasti, kterými se ministerstvo zabývá.

¹² FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*, s. 158.

¹³ FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*, s. 158.

Obrázek č. 1 Mapa obchodní politiky ČR jako člena Evropské unie

Zdroj: Česká republika a obchodní politika EU, 2015

2.3 Společná obchodní politika po Lisabonské smlouvě

Změny, které Lisabonská smlouva definovala, se promítly v mnoha oblastech práva Evropské Unie. Nejvýznamnější oblastí, na které má vliv, je podoba vnějších politik. Lisabonská smlouva také zásadně posiluje postavení Evropského parlamentu a jednotnost jednání unie navenek. Sjednocuje cíle a zásady ve vykonávání vnějších činností. Základním posláním Lisabonské reformy byla snaha o zpřehlednění a jasné vymezení fungování vnějších politik. Nejdůležitějšími změnami, kterými se Lisabonská smlouva ve společné obchodní politice dotýká obchodu se službami, jsou oblasti duševního vlastnictví a přímých zahraničních investic. Proměna Společné obchodní politiky úzce souvisí s institucionální

přeměnou GATT na Světovou obchodní organizaci a s uzavřením mezinárodních dohod např. TRIPS, GATS.¹⁴

2.3.1 Investiční politika v kontextu společné obchodní politiky

V období před Lisabonskou smlouvou se Evropská unie a její členské státy snažily vytvořit pro investory stabilní, předvídatelné a spravedlivé prostředí, ve kterém mohou podnikatelé vykonávat svou činnost. O řádně regulované prostředí a právní jistotu však usilovali představitelé EU odděleně. Na jedné straně vystupovaly členské státy, které se koncentrovaly na podporu všech forem investic. Na straně druhé stála Evropská unie v čele s Komisí, která byla svou liberální politikou zaměřena více na vstupy přímých investic na společný trh. V takové situaci se naskytlo jasné a doplňující rozdělení úkolů v oblasti investic. To vedlo k výrazné rozmanitosti uzavíraných dohod o investicích. Pro zabezpečení vnější konkurenceschopnosti, silného postavení při jednáních a jednotné zacházení pro všechny investory v EU, by měla být společná obchodní politika EU jednotná a zastávat společný názor. Měla by se zabývat všemi typy investic a rovněž by měla obsahovat oblasti ochrany investic. EU podporovala návrhy, aby žádný investor pocházející z Evropské unie neměl horší pozici, než investoři, na které se vztahují dvoustranné dohody o investicích jednotlivých členských států.

Po roce 2009, kdy vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, hovoříme o společné obchodní politice, jako o nejdůležitější vnější politice Evropské unie. Do jejích pravomocí patří oblast investiční politiky, která se řídí mnoha zásadami a má stanoveno několik důležitých cílů. Podle článku 2 SEU, Evropská unie usiluje o dosažení vysokého stupně spolupráce ve všech oblastech mezinárodních vztahů a to při vymezení následujících cílů:

- chránit své hodnoty, základní zájmy, svou bezpečnost, nezávislost a celistvost,
- upevňovat a podporovat demokracii, právní stát, lidská práva a zásady mezinárodního práva,
- zachovávat mír, předcházet konfliktům a posilovat mezinárodní bezpečnost v souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů, jakož i v souladu se zásadami Helsinského závěrečného aktu a s cíli Pařížské charty, včetně těch, které se týkají vnějších hranic,
- podporovat udržitelný rozvoj v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti životního prostředí v rozvojových zemích s hlavním cílem vymýcení chudoby,

---

¹⁴ SYLLOVÁ, Jindřiška (2010). *Lisabonská smlouva: komentář*. Komentář k čl. 206 SFEU.

- povzbuzovat zapojení všech zemí do světové ekonomiky, včetně postupného odstraňování překážek mezinárodnímu obchodu,
- přispívat k vypracování mezinárodních opatření pro ochranu a zlepšení kvality životního prostředí a udržitelné hospodaření se světovými přírodními zdroji, aby se zajistil udržitelný rozvoj,
- pomáhat lidem, zemím a regionům čelícím přírodním nebo člověkem způsobeným pohromám,
- podporovat mezinárodní systém založený na posílené mnohostranné spolupráci a na řádné správě věcí veřejných v celosvětovém měřítku.¹⁵

Evropská unie zachovává soudržnost mezi jednotlivými oblastmi vnější činnosti a ostatními politikami. Tuto soudržnost zajišťuje Rada a Komise, kterým napomáhá Vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.

2.3.2 Mezinárodní spolupráce

Evropská unie usiluje o budování a rozvíjení vztahů se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, které dodržují a sdílejí zásady Charty Organizace spojených národů (OSN) a mezinárodního práva, podporují demokracii, úctu k lidské důstojnosti, zásady rovnosti a solidarity. Podporuje vícestranná řešení společných problémů, především v rámci Organizace spojených národů. Vnější smlouvy, které EU uzavírá se třetími zeměmi, můžeme rozdělit do třech hlavních skupin. První skupinou jsou obchodní smlouvy, ve kterých je zahrnuta problematika obchodu se zbožím a službami. Druhá skupina zahrnuje smlouvy o spolupráci (také dohody o rozvojové spolupráci), jedná se o širší hospodářskou spolupráci. Třetí skupinou jsou dohody o přidružení, tyto dohody tvoří velmi úzkou spolupráci mezi EU a nečlenským státem, kterými EU vyjadřuje významnou podporu a perspektivu přistoupení. Smlouvám uzavíraným Evropskou unií je kladena vysoká pozornost, která je zdůvodnitelná jejich významem jak po stránce kvantitativní (počtem uzavíraných smluv), tak kvalitativní (rozsah a účinky těchto smluv)¹⁶. V případě uzavírání mezinárodních smluv se Evropská unie řídí pravidly ustanovenými zakládajícími smlouvami. Jedná se o Smlouvu o Evropské unii (SEU) a Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU).

¹⁵ Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii, ze dne 30. 3. 2010. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16335-smlouva_o_eu.pdf, čl. 2.

¹⁶ ŠTURMA, Pavel, Čestmír ČEPELKA a Vladimír BALÁŠ. *Právo mezinárodních smluv*, s. 210.

Neméně důležitá je také mezinárodní spolupráce v oblasti vědeckého výzkumu (mezinárodní vědecká spolupráce). K úspěchu v celosvětové konkurenci je velmi důležité, aby Evropská unie měla k dispozici silnou a soudržnou mezinárodní politiku pro vědu a technologie. O pokrok v oblasti vědy a výzkumu se Evropská unie snaží dosáhnout prostřednictvím rozvojových programů Evropské komise. Aktuálním programem v období 2014 – 2020 je rámcový program pro výzkum a inovace Horizont 2020 (angl. Horizon 2020). Jedná se o největší výzkumný a inovační program v historii EU s disponibilními finančními zdroji ve výši 80 miliard EUR.

2.4 Formy investic a jejich rozdělení

Pojem investice je velmi složité jednotně vymezit. Můžeme na něj nahlížet jako na nástroj finančního řízení, nejčastěji je ale definován z pohledu ekonomického či právního. Ekonomickou definici stanovuje Mezinárodní středisko pro řešení sporů z investic (dále jen ICSID)¹⁷, které bylo založeno v roce 1965 Washingtonskou úmluvou.¹⁸ Washingtonská úmluva o řešení sporů z investic, se pro Českou republiku stala závaznou k 1. lednu 1993. ICSID je jednou z členských organizací Skupiny Světové banky, jejímž hlavním cílem je usnadňovat smírčí a rozhodčí řešení sporů z mezinárodních investic. ICSID definuje investici, která je známa jako tzv. Saliniho test, kdy investice musí splňovat určitá kritéria, abychom jí mohli považovat za investici. Do těchto kritérií řadíme:

- vklad (peněžních prostředků, aktiv),
- doba trvání investice (minimálně dva roky),
- účast na riziku transakce,
- přínos zahraniční investice k ekonomickému rozvoji.¹⁹

Právní definici investice v primárním právu EU nenalezneme, pouze v čl. 206 a 207 SFEU můžeme pozorovat zmínku o přímých zahraničních investicích (dále také jako PZI), což znamená, že patří do pravomocí vnější činnosti EU.²⁰ Od vstoupení v platnost Lisabonské smlouvy uvažujeme tedy PZI jako o součásti výlučné pravomoci EU. V kapitole o volném pohybu kapitálu a služeb ve čl. 63 – 66 SFEU můžeme nalézt pouze pojem přímá investice,

---

¹⁷ International Centre for Settlement of Investment Dispute – v platnosti od 14. října 1966.

¹⁸ ŘEZNÍČEK, David. Epravo.cz, Mezinárodní středisko pro řešení sporů z investic. In: epravo [online]. 15. 9. 2015, [cit. 2016-01-22]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/mezinarodni-stredisko-pro-reseni-sporu-z-investic-icsid-98785.html>.

¹⁹ ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALÁŠ. *Mezinárodní ekonomické právo*, s. 352.

²⁰ Úřední věstník Evropské unie. Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf, čl. 206 a 207.

ten není definován, pouze upravuje jednu z charakteristik vnitřního trhu EU.²¹ Přínos investice musí mít hospodářskou povahu, být specifikovaný a ocenitelný ke dni zřízení investice.²²

Formálně právní definici investice je důležité zmínit zejména proto, že mezinárodní právo významnou měrou ovlivňuje podobu a účinnost investic. Úmluva ICSID nám definovala pojem investice, neobsahuje však jasné právní vymezení tohoto pojmu. Právní definice, jak už bylo zmíněno, jsou především přímo vymezeny a popsány v bilaterálních a multilaterálních investičních dohodách. Tyto definice rozdělujeme na dva typy, enumerativní a syntetické.

Ve dvoustranných dohodách o ochraně investic (dále také jako BIT), se státy vždy snaží o co nejširší vymezení PZI, pro ochranu kapitálových prostředků státu vyvážejících kapitál do cizí země. Podle BIT pojem investice zahrnuje všechny druhy majetku investované právnickou nebo fyzickou osobou jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy druhé smluvní strany.²³

Nejčastěji se můžeme setkat s definicí enumerativní, ty jsou využívány ve dvoustranných dohodách o ochraně investic, které byly uzavírány v 90. letech. Jedná se o velmi obsáhlou definici, která vyjadřuje investici jako majetkové právo. Zahrnuje všechny druhy aktiv, jako majetek, práva a podíly každého druhu, obzvláště:

- majetek movitý i nemovitý, všechna věcná práva, jako hypotéky, přednostní práva, záruky, akcie;
- závazky, pohledávky, veškeré práva na plnění, které mají ekonomickou hodnotu;
- práva duševního vlastnictví, obchodní a průmyslová, práva autorská, licence, ochranné známky, patenty;
- veškeré koncese udělené zákonem.²⁴

Enumerativní definice nestanovuje přesnou definici, ale pouze podrobný a široký soupis aktiv, které mohou být samostatně či sdruženě považovány za investici.

---

²¹ Úřední věstník Evropské unie. Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf, čl. 63-66.

²² ŠTURMA, Pavel. *Mezinárodní dohody o ochraně investice a řešení sporů*, s. 16.

²³ Tamtéž, s. 17.

²⁴ ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALÁŠ. *Mezinárodní ekonomické práv*, s. 350.

Na rozdíl od enumerativní definice, syntetické definice nejsou tolik časté. Vyznačují se opisným přístupem. Definice usiluje o znázornění investorovy činnosti prostřednictvím jejího charakteristického znaku. Investice by měla obecně prezentovat přidanou hodnotu do hospodářství hostitelského státu. Taková investice si klade za cíl zvýšit efektivitu výroby, rozšíření nebo zlepšení ekonomické úrovně hostitelského státu.²⁵

2.5 Rozdělení přímých a nepřímých investic

V ekonomickém vymezení investice rozlišujeme dva druhy investic, přímé a portfoliové (nepřímé).

Přímé investice jsou definovány, jako vlastnictví majetku zahraničním investorem za účelem kontroly a použití majetku.²⁶ Jedná se o dlouhodobé přímé investice, kterými se investor podílí na podnikatelském riziku. Investor disponuje také reálnou schopností ovlivňovat činnost společnosti. Podle OECD je minimální výše podílu ve společnosti k umožnění kontroly a řízení podniku uváděno 10 % základního majetku podniku. Podle sdělení Komise ze 7. 7. 2010, se za PZI obecně považují veškeré zahraniční investice, které slouží k vytvoření dlouhodobých a přímých vztahů se subjektem, kterému je poskytován kapitál pro účely vykonávání hospodářské činnosti. Souhlas investorovi ke vstupu investice na území druhého státu udílí přímo hostitelský stát. Přímé investice nabývají různých forem, mezi základní patří investice na zelené louce, akvizice nebo fúze.

Duhou skupinou, jsou portfoliové (nepřímé) investice, které jsou na rozdíl od přímých investic realizovány v krátkém časovém horizontu. Investor očekává brzký návrat svých vložených prostředků a dosažení zisku. Portfoliové investice jsou likvidnější a prostředky do nich vložené se dají poměrně snadno přesunout do jiných aktiv. Rizikovost investice bývá zpravidla menší, a to především díky krátkodobosti investice a držby menších podílů ve společnosti. Nejedná se o přímou účast na řízení společnosti, ale jen o majetkovou účast. Tyto investice jsou někdy také nazývány jako pasivní investování, protože investor nezískává podíl na řízení a kontrole firmy, investorovy plynou ze zahraniční společnosti pouze výnosy z kapitálů (úroky, dividendy). Forma portfoliových investic je různorodá, jedná se o kapitálové vklady do společnosti, nákup dluhopisů nebo směnek. Mezinárodní právo u tohoto typu investic neposkytuje ochranu, protože hostitelskému státu nepřinášejí to, co je od investice

---

²⁵ ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALAŠ. *Mezinárodní ekonomické právo*, s. 351.

²⁶ Tamtéž, s. 346-347.

očekáváno.²⁷ Investor nepřináší se svým kapitálem do země žádné nové technologie. Přesto mohou takovéto investice podporovat účinnost fungování vnitřních finančních trhů jejich rozšiřováním.

Podstatná část ekonomů zastává názor, že by nemělo být hleděno na rozdílnost mezi přímými a portfoliovými investicemi co se týče jejich ochrany v mezinárodním právu. Toto pojetí je založeno na předpokladu neexistence rozdílu v povaze rizika, které na sebe investoři u obou typů investic přebírají. Avšak tento názor, není všeobecně právně uznáván. A to zejména proto, že zahraniční investor přesouvá kapitál, který by jinak použil k rozvíjení ekonomiky domácího státu.

2.6 Pojem investor

Pro pochopení celé problematiky zahraničních investic je nutně také definovat pojem investor. Ve všeobecném kontextu lze považovat za investora fyzické osoby nebo právnické osoby. Jestliže se jedná o investici zahraniční, rozpoznáme podle státní příslušnosti investora, nikoli podle finančních zdrojů investice.²⁸ Státní příslušnost rovněž stanovuje, kterou smlouvou se investice bude řídit a jaká ochrana na ní platí.

V ECT je definice investora jasně vymezena přesněji v čl. 1 odst. 7 a to takto: "Investorem" se rozumí:

a) ve vztahu ke smluvní straně:

- každá fyzická osoba mající občanství nebo státní příslušnost dané smluvní strany nebo trvalý pobyt v ní v souladu s jejími právními předpisy,
- společnost nebo jiná organizace zřízená v souladu s platným právem použitelným na území dané smluvní strany,

b) ve vztahu k „třetímu státu“

- fyzická osoba, společnost nebo jiná organizace splňující obdobně podmínky uvedené v písmenu a) pro smluvní stranu.²⁹

---

²⁷ ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALÁŠ. *Mezinárodní ekonomické právo*, s. 349.

²⁸ Tamtéž, s. 360.

²⁹ Evropská unie. *Smlouva o energetické chartě*, ze dne 17. 12. 1991. Dostupné z: <http://www.mojeenergie.cz/cz/smlouva-o-energeticke-chart>, čl. 1 odst. 7.

2.7 Mezinárodní dohody o ochraně investic

Pro účinnou mezinárodní investiční politiku je nezbytné, aby umožňovala nejen provádění samotných investic (např. koupě zahraničního podniku, založení nové společnosti), ale měla by také ochraňovat činnosti a postupy s ní spojené, nebo podstatné pro její realizaci. Multilaterální mezinárodní smlouvy představují uznání určitých předdefinovaných podmínek účastněnými stranami. Přes významná snažení mnohých států a organizací o vytvoření komplexní mezinárodní ochrany zahraničních investic, neexistují v této oblasti multilaterální smlouvy, které by souhrnně upravovali tuto problematiku.³⁰ Upravuje ji více dokumentů na regionální, bilaterální, multilaterální a globální úrovni. Základním zdrojem pro řešení otázky zahraničních investic ve vztahu k Evropské unii je SFEU. Po přijetí Lisabonské smlouvy došlo k významnému rozšíření pravomocí EU, kdy Evropský parlament a Evropská rada formou nařízení upravují způsob realizace společné obchodní politiky, do které je zahrnuta i pravomoc uzavírání mezinárodních obchodních dohod přímo se týkajících přímých zahraničních investic. Před přijetím Lisabonské smlouvy PZI do pravomoci EU nepatřily, byly výhradně v pravomoci každého členského státu.

2.7.1. Dvoustranné dohody o ochraně investic

Neexistenci globálního závazného multilaterálního nástroje pro ochranu investic státy nahrazují uzavíráním bilaterálních smluv o vzájemné ochraně a podpoře investic. Tyto dohody definuje Konference OSN pro obchod a rozvoj (angl. United Nations Conference on Trade and Development, dále jen jako UNCTAD) jako bilaterální dohody mezi dvěma zeměmi, které mají za cíl vzájemně podpořit a ochránit investice společností se sídlem v jednom státě na území druhého státu. Dvoustranné dohody o ochraně investic, zajišťují investorům standardní přístup hostitelského státu k jejich investici.³¹ Hlavní myšlenkou je zákaz diskriminace, v rámci které se dostane zahraniční investici stejného zacházení, jako investici společnosti se sídlem v hostitelské zemi. Většina BIT definuje pojem investice v širokém spektru, což zajišťuje vysokou míru flexibility při aplikaci BIT na konkrétní případy investování. Další důležitou součástí BIT je příslib hostitelské země, že v případě vyvlastnění investice ve veřejném zájmu, navrátí investorovi prostředky v plné výši, podle mezinárodního práva. Původně byly tyto dohody sjednávány pouze mezi západními státy, které chtěly uchránit smluvně svůj kapitál proti případným rizikům vyvlastnění a rozvojovými zeměmi na potřebující kapitál pro rozvoj ekonomiky. Obecně BIT zahrnují a blíže vymezují:

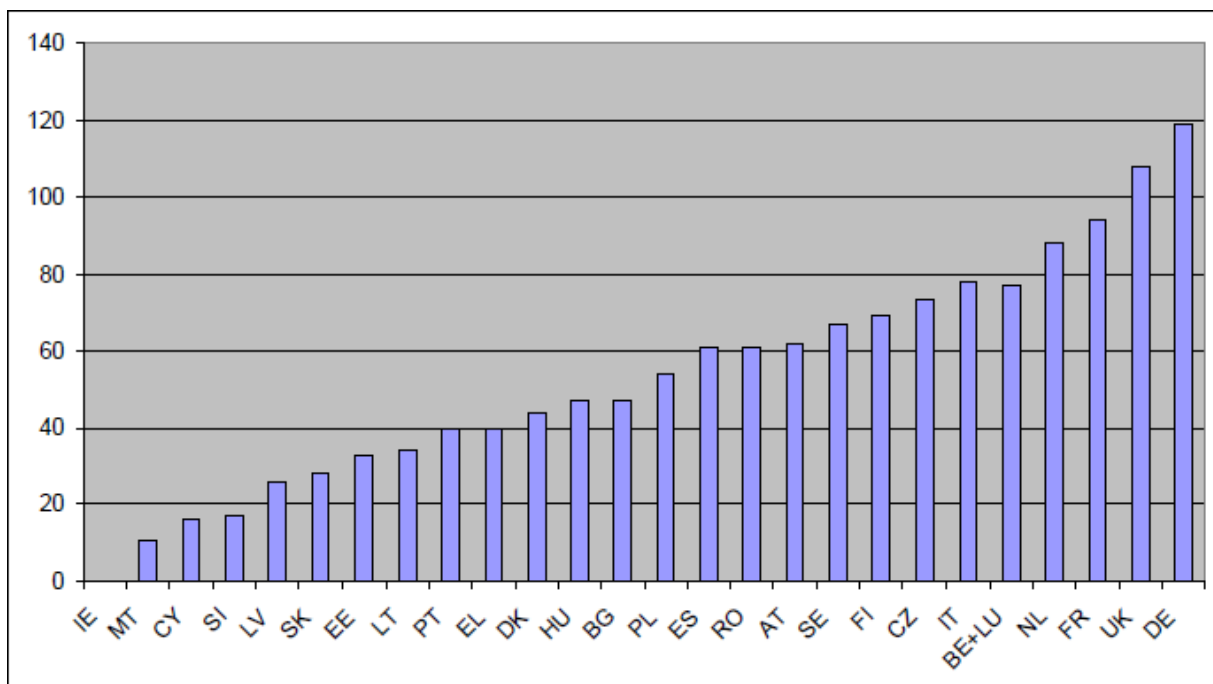
³⁰ ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALÁŠ. *Mezinárodní ekonomické právo*, s. 313.

³¹ BĚLOHLÁVEK, Alexander J. *Ochrana přímých zahraničních investic v Evropské unii*, s. 13.

- definice investice,
- závazek k podpoře investic,
- standardy zacházení s investicemi, zastřešující doložky,
- ochrana před vyvlastněním, náhrada za poškození,
- transakce peněžní prostředků, dodatky o řešení sporů,
- závěrečná ustanovení.³²

BIT uzavřené členskými státy EU rozdělujeme na intrakomunitární a extrakomunitární bilaterální dohody.³³ Intrakomunitární BIT jsou uzavřeny mezi dvěma členskými státy. Těchto smluv je uzavřeno více než 150. Takovéto posílení spolupráce mezi členskými státy je zaměřeno na to, aby podporovalo cíle Unie, chránilo její zájmy a posilovalo její proces integrace, podle článku 20 SEU.³⁴ Extrakomunitární BIT jsou uzavírány mezi členským státem EU a třetí zemí. Na obrázku č. 2 můžeme pozorovat počet dvoustranných smluv o investicích uzavřených mezi členskými státy Evropské unie.

Obrázek č. 2 Přehled dvoustranných smluv o investicích členských států EU k 30. 6. 2012

Zdroj: Evropská komise 2012, Dvoustranné smlouvy o investicích

³² ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALÁŠ. *Mezinárodní ekonomické právo*, s. 315.

³³ BĚLOHLÁVEK, Alexander J. *Ochrana přímých zahraničních investic*, s. 13.

³⁴ Úřední věstník Evropské unie. Konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii, ze dne 30. 3. 2010. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16335-smlouva_o_eu.pdf, čl. 20.

2.7.2 Mnohostranné dohody o ochraně investic

Většina úprav pro mezinárodní investice je zahrnuta v dvoustranných dohodách, přesto se v této oblasti uplatňuje podstatné množství mnohostranných smluv. Tyto smlouvy patří pod záštitu Světové banky a jedna je spravována Světovou obchodní organizací (angl. World Trade Organization, dále jen WTO). Mezi mnohostranné smlouvy patří:

- úmluva o řešení sporů z investic mezi státy a občany druhých států (tzv. Washingtonská úmluva),
- úmluva zřizující Mnohostrannou agenturu pro investiční záruky,
- dohoda k energetické chartě (angl. European Charter Treaty dále jen ECT),
- dohoda o obchodních aspektech investičních opatření (TRIMS),
- návrh Mnohostranné dohody o investicích (MAI).³⁵

2.8. Junckerův investiční plán

V listopadu roku 2014 byl představen předsedou Evropské komise Jeanem-Claudem Junckerem investiční plán. Junckerův investiční plán si klade za cíl v letech 2015-2017 získat ze soukromých a veřejných zdrojů 315 miliard a následně jimi podpořit financování životaschopných investic v EU. Jeho základem bylo vytvoření investičního fondu EU (EFSI)³⁶, který byl schválen v červnu roku 2015 Evropským parlamentem a Radou ministrů. Při jeho vzniku bylo vloženo 5 miliard z Evropské investiční banky a 16 miliard z rozpočtu EU. Na investice bude z jeho celkových prostředků vynaloženo 240 miliard eur, dalších 75 miliard eur má zajistit posílení ekonomiky Evropské unie a to především snadnějším přístupem financování pro malé a střední podniky. Malé a střední podniky jsou páteří ekonomiky Evropské unie, zajišťují dvě třetiny pracovních míst v soukromém sektoru a představují 95 % podniků v EU.

Fond v první řadě spolufinancuje strategické investice a to v klíčových oblastech, jakými jsou výzkum a inovace, infrastruktura a vzdělání. Z celkových 240 miliard určených pro investice, bude 75 % finančních prostředků investováno do projektů zaměřených právě na infrastrukturu a vzdělání, dále na energetickou účinnost a zdravotnická zařízení. Podle odhadů by měl v příštích letech investiční plán vytvořit více než 1,3 milionu nových pracovních míst. Investiční plán podporuje investice do reálné ekonomiky, proto se objevují nové příležitosti pro investory z EU i mimo ni, kteří tak mají možnost získat snadnější přístup pro rizikovější

---

³⁵ ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALÁŠ. *Mezinárodní ekonomické právo*, s. 317-318.

³⁶ EFSI – Evropský fond pro strategické investice.

financování velkých projektů, zaměřených na rozvoj infrastruktury a inovační technologie. Záměrem Evropské komise je zvrátit dlouhodobě sestupný trend v oblasti investování. Pomoci hospodářskému růstu, tvorbě nových pracovních míst a zejména zvýšit konkurenceschopnost, aniž by současně došlo k zatížení rozpočtů členských států EU.

Začleněním přímých zahraničních investic do společné obchodní politiky udělila Lisabonská smlouva EU výlučnou pravomoc právě v oblasti rozhodování a tvorby investiční politiky EU. Touto smlouvou současně EU posílila příslib být významným a zejména otevřeným investičním prostředím pro všechny zahraniční investory, což se zdá být základním prvkem pro podporu přímých i portfoliových investic, které jsou důležitým prostředkem hospodářského rozvoje. Tyto investice mají za úkol napomáhat v další prosperitě EU.

3 Podmínky vstupu zahraničního investora na trh ČR

Zásadní roli při zakládání nových podniků a tvoření nových pracovních míst, ať už se jedná o trh České republiky nebo zahraniční, zastupují přímé zahraniční investice. Jsou důležitým zdrojem růstu produktivity práce a celkového hospodářského rozvoje. Investice umožňují organizacím a podnikům budovat nové výrobní haly a globální dodavatelské řetězce, které tvoří základ moderní světové ekonomiky. Inovace v oblasti informačních technologií a stále se snižující náklady na dopravu značně zjednodušily mezinárodní obchod. Právě mezinárodní obchod a investice jsou provázány a dalo by se říct, že jsou na sobě i závislé. V České republice může bez omezení investovat právnická i fyzická osoba. Hlavní otázkou proto zůstává, jakým způsobem lze dát najevo atraktivitu investování v ČR oproti ostatním státům. Odpověď poskytne následující kapitola, zabývající se především problematikou investičních pobídek.

3.1 Přímé zahraniční investice v ČR

Vliv přímých zahraničních investic na hospodářský růst a prosperitu ekonomiky státu je složitě definovatelný, ale z obecného pojetí má příliv i odliv investic příznivý dopad na ekonomický růst a zaměstnanost v EU i mimo ni, a to i v rozvojových zemích. V EU se odliv přímých zahraničních investic podílí pozitivní mírou na konkurenceschopnosti evropských podniků, zejména v podobě získávání většího počtu zakázek a možnosti rozvoje podniku. Pohled na odliv investic upozorňuje na současný stav přímých zahraničních investic, který v souvislosti s odlivem investic nevykazuje nárůst celkové nezaměstnanosti. Na rozdíl od přílivu přímých zahraničních investic do EU i České republiky, u kterých je celkový přínos spolehlivě prokázán, obzvláště pokud jde o pozici zahraničních investic při vytváření pracovních míst, přínosu nových technologií a know-how. Z tohoto důvodu se členské státy Evropské unie, i ostatní země světa velice snaží zahraniční investice přilákat. Přímé zahraniční investice mají pro českou ekonomiku ve spoustě směrů pozitivní dopady. V Moravskoslezském kraji jsou zejména významným zdrojem tvorby pracovních míst, stimulací rozvoje infrastruktury a přínosem moderních technologií.

Zahraníční investice mají nepochybně pozitivní vliv na zaměstnanost a růst produktivity práce v české ekonomice. Podniky vlastněné zahraničními firmami totiž vykazují vyšší produktivitu na jednoho pracovníka, než je tomu u firem českých. Zahraniční investor s sebou přináší větší finanční možnosti, technologické i manažerské znalosti, které umožňují efektivnější fungování podniku. Nepřímo působí zahraniční investice i na zvyšování

produktivity celého konkrétního oboru, neboť dochází k přelivu know-how ze zahraničních na domácí podniky.

Přímé zahraniční investice dále přispívají k rozvoji znalostní ekonomiky. Kapitálově silné zahraniční podniky nabízí akademické sfěře, zejména vysokým školám, možnosti spolupráce v oblasti inovací a výzkumu a vývoje. Pro domácí dodavatelské firmy zase kontrakt se zahraničním investorem znamená šanci zapojit se do globálních produkčních řetězců a získat tak přístup k dalším zakázkám. Z makroekonomického hlediska přispívají zahraniční firmy vzhledem ke své výrazné exportní orientaci ke zvyšování přebytku na účtu platební bilance a tím ke zvyšování tempa hospodářského růstu.

3.2 Veřejná podpora investování v ČR

Veřejná podpora může nabývat mnoha podob. Nemusí se nutně jednat o přímé poskytnutí finančních prostředků v podobě dotací nebo grantů. Spadají zde různé druhy investičních pobídek, jakými jsou daňové úlevy, odpuštění sociálního a zdravotního pojištění dotace na nově vytvořená pracovní místa.³⁷ Možná je také finanční podpora pro výstavbu nezbytné infrastruktury.

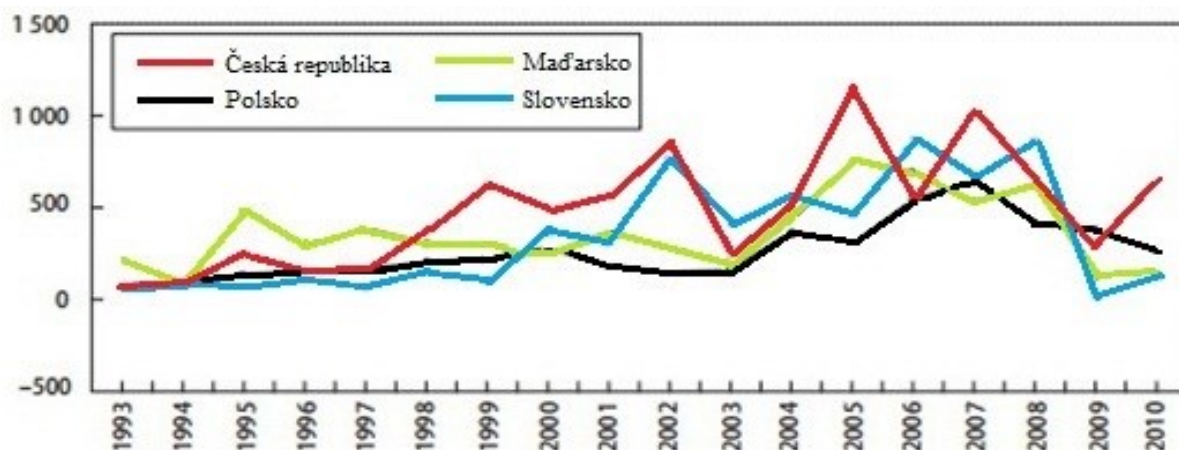
Česká republika patří již od konce 90. let k nejvýznamnějším příjemcům přímých zahraničních investic mezi zeměmi bývalého socialistického tábora.³⁸ Je tomu tak zejména díky vysoce kvalifikované pracovní síle a důkladně propracovanému systému investičních pobídek, který byl zaveden již v roce 1998. Tento systém se jeví pro zahraniční investory natolik atraktivní, že na území České republiky zakládají nové pobočky a umísťují výrobu.³⁹ Investiční pobídky jsou z pohledu Evropského práva řazeny do skupiny tzv. regionální veřejné podpory. Proto je chápeme jako podnět pro rozvoj ekonomicky zaostávajících regionů a to i za předpokladu, že je považujeme za formu veřejné podpory, která narušuje soutěž v rámci společného trhu. Obrázek č. 3 znázorňuje porovnání přílivu PZI mezi zeměmi Visegrádské čtyřky v období 1993 – 2010.

---

³⁷ KINCL, Michael. *Investiční pobídky jako forma veřejné podpory*, s. 11.

³⁸ Tamtéž, s. 11.

³⁹ Tamtéž, s. 7.

Zdroj: OECD (2011), Příliv zahraničních investic

Investiční pobídky jsou velmi významným nástrojem hospodářské politiky státu. Je více než zřejmé, že značným způsobem participují na přilákání přímých zahraničních investic. Investiční pobídky existují ve všech členských státech EU s různou mírou efektivit a dosažení stanovených cílů. Za existenci investičních pobídek může ono soutěžení mezi státy, o to, kdo jakou investici získá. Příliv zahraniční investice s sebou vždy nese alespoň nějakou výhodu, v podobě např. zviditelnění státu na mezinárodní scéně, zvýšení dostupnosti služeb, zatraktivnění domácího trhu. Investiční pobídky musí respektovat pravidla EU a rovněž podléhají přísnému dohledu Evropské komise.

Velmi vysokou míru popularity lze pozorovat na investicích společností působících v průmyslovém sektoru, například výroba strojů nebo motorových vozidel. Jedná se o investiční projekty, o které jeví zájem vždy velké množství států, obzvláště proto, že ve svém důsledku vytvářejí celou řadu přímých i nepřímých pracovních míst. Takový typ investice přispěje státu podstatným způsobem ve snižování nezaměstnanosti a také vládě, které se podaří takovou investici do země přilákat, získat podporu a důvěryhodnost občanů. Při vyjednávání o investicích, které mohou přinést takový pozitivní efekt, je angažovanost vrcholných představitelů státu a předsedy vlády nezbytná. Zástupci státu se pokoušejí získat investora na svou stranu a přesvědčit ho k realizaci investice v jejich státu a to v oblastech, kde jsou problémy se zaměstnaností. Často jsou to regiony postižené strukturální nezaměstnaností. Nejde však jen o osobní kouzlo, či vyjednávací schopnosti zástupců vlád. Investoři si bezpochyby vybírají pro svou investici území disponující jinými výhodami. Těmito výhodami mohou být vybudovaná infrastruktura a dobrá dopravní dostupnost

v příslušné lokalitě, odpovídající rozloha pozemků, kvalifikovaná a jazykově vybavena pracovní síla. Nezanedbatelná je také blízkost atraktivních trhů pro odběr produkce a dostupnost všech potřebných služeb.

3.2.1 Změny v poskytování investičních pobídek

Dne 1. května roku 2015 vstoupila v platnost dlouho očekávaná úprava zákona o investičních pobídkách, která zavádí nové druhy investičních pobídek a současně odstraňuje spoustu omezujících překážek v rámci původního zákona o investičních pobídkách a souvisejících zákonů. Na základě zákona č. 72/2000 Sb. mají investoři možnost umístit nebo rozšířit svou investici na území České republiky a získat tak podporu ve formě investičních pobídek. Novela zákona s sebou přináší řadu pozitivních změn pro investory v reakci na snížení míry veřejné podpory v České republice. Mezi důležité změny patří např. zmírnění sankcí za porušení podmínek stanovených podmíněk, nový postup ve výpočtu srovnávací daňové základny, pro získání slevy na dani pro nové projekty na rozšíření výroby. Podporované oblasti byly rozšířeny, a nyní zde patří oblasti zpracovatelského průmyslu, technologických center a centra strategických služeb. V rámci center strategických služeb se podpora rozšířila i na datová centra a call centra.

Jak už bylo výše zmíněno, tak novela zákona o investičních pobídkách je platná od 1. května roku 2015 a reflektuje tak změny předpisů Evropské unie o veřejné podpoře, účinných od 1. července 2014. Současně zatráktivňuje investiční pobídky pro investory i přes nižší základní míru podpory, která je stanovena na 25 % způsobilých výdajů pro velké podniky. Novela zákona podstatně rozšiřuje okruh okresů, ve kterých bude dostupná hmotná podpora vytváření nových pracovních míst a hmotná podpora rekvalifikace nebo školení nových zaměstnanců. V České republice také vzniká institut zvýhodněných průmyslových zón. Usnesení vlády ČR stanoví průmyslové zóny, ve kterých budou poskytovány výhodnější investiční pobídky, například vyšší hmotná podpora na nová pracovní místa či zcela nová pobídka – osvobození od daně z nemovitých věcí na pět let.

Novela zákona zároveň odstraňuje řadu omezujících překážek, a to zejména v zákoně o daních z příjmů právnických osob. Novela dále značně snižuje minimální požadovaný počet nově vytvořených pracovních míst u pracovních pozic s vysokou přidanou hodnotou.⁴⁰

---

⁴⁰ CzechInvest (2015), Investiční pobídky. Dostupné z: <http://www.czechinvest.org/investicni-pobidky-nove>.

Systém investičních pobídek má spoustu zastánců a odpůrců. Z pohledu zastánců lze jednoznačně říci, že správně zvolená cesta investiční pobídky může do země přilákat nemalé zahraniční investice. Těm se pak přičítá přínos v podobě vysokého počtu nově vytvořených pracovních míst, nových a moderních technologií, celkové kultivace podnikatelského prostředí. V drtivé většině případů to pro soukromý sektor dané ekonomiky znamená novou konkurenci v odvětví, pravděpodobné snížení cen výrobků, zvýšení kvality služeb a zlepšení pozice zákazníka.

Druhou stranu názorového spektra zastupují odpůrci investičních pobídek, ti naopak argumentují nadbytečnou zátěží veřejných rozpočtů států. Tato zátěž ve vysoké míře spočívá v poskytování finančních prostředků novým investičním subjektům, a to formou různých nenávratných dotací nebo prodávání pozemků hluboko pod tržními cenami, v mnohých případech ohodnocenými cenami jen symbolickými. Veškeré tyto podněty jsou podle názorů odpůrců naprosto zbytečné, protože zahraniční investoři realizují investici na určitém území zejména z důvodu odborně kvalifikované a levné pracovní síly. Dalším velice silným argumentem je opomíjení českých podnikatelů a zvýhodnění zahraničních investorů. Systém je nastaven více pro velké společnosti, než pro malé a střední podniky, ty na pobídky zpravidla nemohou při daných pravidlech dosáhnout.

Investiční pobídky jsou obvykle udělovány ze státního rozpočtu. V každém případě ovšem závisí na tom, jaká opatření jsou nastavena do kategorií investičních pobídek. Jsou zde zahrnovány zpravidla daňové úlevy, dotace na tvorbu pracovních míst, či rekvalifikaci pracovní síly. Tokové typy investičních pobídek jsou nejčastěji poskytovány z národních rozpočtů států. Pokud tyto typy investičních pobídek obsahují prodeje pozemků ze strany obcí, měst nebo krajů za výhodnější cenu, jsou tyto investiční pobídky poskytovány z rozpočtů územně samosprávných celků. Tuto situaci lze chápat z pohledu poskytnutí přímé finanční podpory, ale také z pohledu kdy naopak do rozpočtu významná část plateb nebude odvedena.

Veškeré tyto pobídky a operace velmi úzce souvisí s narušením či určitou hrozbou narušení spravedlivé soutěže. Za předpokladu, kdy je s určitým subjektem zacházeno libovolným přednostním způsobem, (je mu poskytnuta jedna nebo více zřetelných výhod na trhu, kde neexistují celní bariéry a poplatky), je velkým předpokladem právě ono narušení soutěže. Je důležité zmínit, že investiční pobídky ve svém jádru obsahují podmínky, jejímž splněním se příjemci v mnoha případech razantně sníží náklady, které by musel vynaložit

v případě, že by investiční pobídku nezískal. Případnou hrozbu narušení soutěže posuzuje Evropská komise. Ta je současně jediným orgánem EU, který může posoudit slučitelnost veřejné podpory se zdravou konkurencí na společném trhu.

Pro představu narušení soutěže pokládáme za nutné, uvést příklad, který tuto problematiku blíže popíše. Představme si situaci, kdy v malém nejmenovaném regionu získá zahraniční společnost na svůj projekt výstavby výrobní haly na výrobu mýdel investiční pobídku. Celková výše veřejné podpory je v řádech desítek milionů korun. Prozatím se nejedná o nic neobvyklého. Jenomže o pár kilometrů dále již jiná konkurenční společnost mýdla vyrábí dva roky a to bez dřívějšího získání jakékoli investiční pobídky. Tato společnost tak podléhá řádnému daňové povinnosti a dalším platbám stanovené zákonem, jakými jsou zdravotní a sociální pojištění aj. Dá se tedy předpokládat, že zahraniční společnost, která získala investiční pobídku, bude nabízet své výrobky za nižší ceny. Dalším předpokladem je nabízení výhodnějších pracovních podmínek pro zaměstnance. V důsledku této situace může společnost, která působila v regionu jako první přijít o investice, které vložila do vzdělání těchto pracovníků a předané know how.

3.2.2 Druhy investičních pobídek

Česká republika poskytuje poměrně velké množství investičních pobídek. Rozvoj přímých zahraničních investic plánovaných a realizovaných v České republice reflektuje značnou atraktivitu systému českých pobídek. Česká republika si na tomto poli vede velmi dobře i ve srovnání s ostatními státy EU. Při přípravě a následnému poskytování investičních pobídek v ČR dochází k úzké spolupráci mezi ústředními orgány státní správy a orgány územní samosprávy. Takový postup bývá zpravidla velmi praktický, protože dovoluje investorovi nabídnout širší výběr a rozličné druhy pobídek.⁴¹ Investor je tímto vystaven do jednodušší pozice, v rámci rozhodování jaký druh investiční pobídky zvolí, v závislosti na druhu realizované investice. Již zmíněná spolupráce mezi centrálními a samosprávnými orgány je taktéž důležitá z důvodu formování strategie regionálního rozvoje. V ČR může investor dosáhnout na různé druhy investičních pobídek. Mezi ty nejčastější patří následující:

- slevy na daních z příjmu,
- převod technicky vybaveného území ze strany obce za zvýhodněnou cenu,
- hmotnou podporu vytváření nových pracovních míst,
- hmotnou podporu rekvalifikace zaměstnanců,

---

⁴¹ KINCL, Michael. *Investiční pobídky jako forma veřejné podpory*, s. 51.

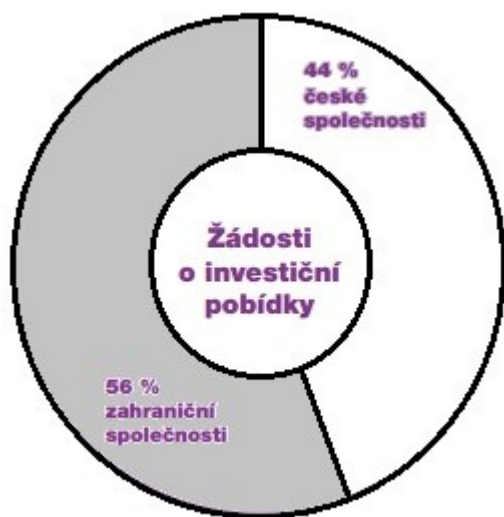
- převod pozemků.

Investiční pobídky v ČR se řídí podle zákona č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách, v platném znění. Tento zákon je upraven v návaznosti na předpisy EU pro poskytování regionální investiční podpory. Předepisuje všeobecné podmínky pro poskytnutí investiční pobídky a postupy státní správy s tím spojené se záměrem zvýšit hospodářský růst, podpořit rozvoj regionů a vytvářet nová pracovní místa na území České republiky. Oznamovací povinnost o poskytování investiční pobídky podle tohoto zákona vykonává ministerstvo průmyslu a obchodu. Ministerstvo je v této činnosti vázáno přímým předpisem Evropské unie.

3.2.3 Příjemci investičních pobídek

Možnými příjemci investičních pobídek v České republice jsou fyzické nebo právnické osoby. Z toho lze vyvodit, že zákon o investičních pobídkách nerozlišuje mezi zahraničními a českými investory. Pojetí systému, především celková úprava obecných podmínek napovídá, že je svou povahou nastaven primárně k nalákání přímých zahraničních investic. Dále lze konstatovat, že investiční pobídky v České republice jsou zaměřeny na velké podniky. Subjekty splňující podmínky malého a středního podniku obvykle nedokáží na investiční pobídku dosáhnout, z důvodu nedostatečných kapitálových zdrojů. Podmínky pro získání investiční pobídky pak lze rozdělit do dvou typů, a to na všeobecné a zvláštní. Obrázek č. 3 znázorňuje podíl získávání investičních pobídek mezi zahraničními a tuzemskými investory.

Obrázek č. 4 Podíl žádostí o investiční pobídky v České republice v období 1998 - 2014

Zdroj: CzechInvest (2015), Brožura investičních pobídek

3.3 Proces poskytování investičních pobídek v České republice

Pokud má zahraniční nebo tuzemský investor zájem o získání investiční pobídky, je nezbytné, aby se obrátil na agenturu CzechInvest. Tato agentura působí jako zprostředkující orgán a prostředník mezi investory a zainteresovanými orgány (státní úřady a další instituce). CzechInvest se snaží přilákat do České republiky zahraniční investice. K tomu jsou hojně využívány zahraniční kanceláře, které byly zřízeny pro větší schopnost získání investorů a bližšímu přístupu k nim. Kanceláře jsou rozmístěny po celém světě, a to v USA, Velké Británii, Německu, Belgii, Jižní Koreji a Japonsku. Úspěšnou agenturou CzechInvest bezesporu je, neboť v minulosti získala několik prestižních ocenění, jednou z nich je Nejlepší evropská investiční agentura, kterou získala v letech 2000 a 2001. Toto ocenění poukazuje na dobré postavení v Evropě a úspěšné naplňování svých cílů.

Nejdůležitější činností agentury CzechInvest je poskytování investorům kompletní servis vztahující se k investičním pobídkám. Nejprve investora seznámí s podmínkami podnikání v České republice a následně mu nabídne lokality, které jsou vhodné pro realizaci a umístění investice. Další činností je zařizování potřebných povolení a překonávání byrokratických překážek, která by jej mohla od realizace investice odradit. Pokud má investor vážný zájem na získání investiční pobídky, musí předložit agentuře CzechInvest vyplněný formulář Tiskopis pro uplatnění záměru získat investiční pobídku. Tiskopis obsahuje 7 stran a je volně dostupný na stránkách CzechInvestu. Po obdržení dokumentu agentura vypracuje posudek, který s tiskopisem předloží Ministerstvu průmyslu a obchodu, které je koordinátorem tohoto procesu. CzechInvest v tomto ohledu jen posuzuje, zda z něj vyplývá skutečnost potvrzující možnost investora splnit podmínky, které jsou nezbytné pro přiznání konkrétní investiční pobídky. Pokud je vyhodnocení kladné, připojí k posudku návrh na poskytnutí konkrétní investiční pobídky včetně její výše a podmínek uplatnění. V případě, že je vyhodnocení negativní, doplní k posudku návrh na odmítnutí získání investiční pobídky. Ve chvíli kdy má ministerstvo průmyslu a obchodu k dispozici souhlasy a vyjádření všech příslušných orgánů, vydá příkaz k poskytnutí investiční pobídky, nebo vydá rozhodnutí k jejich zamítnutí a to prostřednictvím CzechInvestu. Za předpokladu, že investor souhlasí s nabídkou, ve lhůtě 6 měsíců od doručení nabídky, předkládá příslib o investiční pobídce.

3.4 Agentura CzechInvest jako důležitý partner investorů

Přímé zahraniční investice s sebou přináší důležité výhody pro domácí trh. Jednou z výhod jsou zakázky, které získají české společnosti. Díky těmto zakázkám se stanou dodavateli přichozích společností, které zde realizují svou investici. Důležitým partnerem,

fungujícím jako prostředník mezi zahraničním investorem a českými dodavateli, je státní agentura CzechInvest. Ta vytváří nové možnosti, pro rozvoj trhu a rozšíření obchodní spolupráce. Nové obchodní spolupráce tak výrazně přispívají k přesouvání velkého množství výrobních společností do České republiky. Agentura CzechInvest má za cíl motivovat zahraniční investory k využití právě českých dodavatelů, namísto zahraničních. K následování tohoto cíle poskytuje stávajícím potenciálním investorům vybrané služby:

- vyhledává dodavatele podle požadavků investora,
- připravuje přehledy dodavatelského trhu České republiky a jejich porovnání,
- vyhledává partnery pro společné podniky.

Ke zdokonalení orientace dodavatelských sítí byla vytvořena specializovaná sektorová databáze dodavatelů, která je volně přístupná na webových stránkách agentury CzechInvest (suppliers.czechinvest.org). Tato databáze je, jak název napovídá, rozdělena do sektorů (Automobilový průmysl, Letecký průmysl, Elektronika a elektrotechnika, Energetika, ICT informační a komunikační technologie, Zpracování kovů, Výroba plastových výlisků a pryže, Strojírenství, Materiály a obaly, Zdravotnická technika a biotechnologie). Sektorová databáze se jeví jako efektivní nástroj pro vyhledání vhodného dodavatele v České republice. Především je tomu tak z důvodu přehledného rozdělení jednotlivých sektorů dle specifických kritérií. Dodavatele tak lze jednoduše vyhledat podle umístění výrobního závodu, velikosti obratu, přesného zaměření výroby, počtu zaměstnanců aj. Databáze funguje také jako velmi dobrý marketingový nástroj. Zařazení do databáze má pozitivní vliv na zviditelnění společnosti na českém trhu. Vytváří příležitosti k novým obchodním spolupracím nejen s nově přicházejícími investory, ale i se zahraničními firmami, které v České republice nepůsobí.

3.5 Světové ekonomické fórum a konkurenceschopnost České republiky

Konkurenceschopnost zemí je v současnosti velmi sledovaný faktor. Sledovaný je nejen investory, ale i širokou veřejností. Každý rok jsou zveřejňována nejruznější hodnocení a žebříčky světově uznávanými organizacemi. Nejrespektovanější hodnocení každoročně na podzim vydává švýcarská organizace Světové ekonomické fórum (angl. World Economic Forum) Globální zprávu o konkurenceschopnosti (angl. Global Competitiveness Report, dále také jako GCR) světových ekonomik. Nutno zmínit, že Světové ekonomické fórum je nezávislá a nezisková mezinárodní organizace, která spolupracuje s veřejným i soukromým sektorem. V nejnovější analýze globální konkurenceschopnosti 2015-2016, je

nejkonkurenčnější ekonomikou světa Švýcarsko s výsledkem GCI (Global Competitiveness Index) 5,76 bodu z maxima 7 bodů.

Z obecného pohled, je konkurenceschopnost jedním z nejdůležitějších kritérií v hodnocení úspěšnosti národní ekonomiky v mezinárodním srovnání. Konkurenceschopnost je komplexní ekonomická oblast, kterou nelze snadno popsat a měřit. Lze ji zkoumat a sledovat v mnoha rovinách. Základem konkurenceschopnosti se považuje stabilní ekonomická situace země a celková úroveň produktivity hospodářství dané země. Za konkurenceschopné ekonomiky můžeme pak považovat ty, které jsou schopny zajistit vysokou a rostoucí životní úroveň a dokážou z této úrovně profitovat i v budoucnosti, bez jakéhokoli omezení v jiné oblasti ekonomiky. Národní úroveň konkurenceschopnosti je chápána jako souhrn předpokladů pro dosahování dlouhodobě udržitelné růstové výkonnosti ekonomiky a tím i pro zvyšování ekonomické úrovně v podmínkách vnitřní a vnější rovnováhy.⁴²

Index globální konkurenceschopnosti se vypočítá váženým průměrem 114 ukazatelů, které jsou rozděleny do 7 pilířů. Sledované země jsou rozděleny do skupin, a to podle hodnoty HDP na obyvatele, tedy dle ekonomické rozvinutosti. V nejnovější zprávě je Česká republika zařazena do skupiny nejrozvinutějších zemí, které jsou poháněny inovacemi. Zpráva o globální konkurenceschopnosti Světového ekonomického fóra definuje konkurenceschopnost skupiny institucí, politik a nejrůznějších faktorů, které vymezují stupeň rozvinutosti a produktivity ekonomiky. Česká republika se v žebříčku 144 ekonomik umístila na 31 místě s hodnocením GCI 4,69 bodů. Polepšila si tak o 6 míst oproti předchozímu roku.

Mezi silné stránky české ekonomiky patří indikátory: obchodní překážky pro zahraniční obchod⁴³, plýtvání veřejnými výdaji⁴⁴, zahraniční vlastnictví společností⁴⁵, podíl exportu na HDP a také oblast zdraví. Příloha č. 1 znázorňuje hodnoty GCI a pořadí v žebříčku GCR pro Českou republiku. Dále obsahuje příloha č. 1 hodnoty klíčových ukazatelů GCR, nejvyšší možná dosažitelná známka má hodnotu 7. Pravou stranu přílohy představuje paprskový graf, jenž porovnává jednotlivé oblasti konkurenceschopnosti české ekonomiky.

Za slabé stránky jsou považovány oblasti korupce, zátěže vládních regulací, míry zdanění, celkový vliv zdanění na motivaci k práci a množství administrativních překážek při

⁴² SOUKUP, Jindřich. *Zdroje a perspektivy evropských ekonomik na počátku 21. století v kontextu soudobé globalizace*, s. 121.

⁴³ Tento indikátor je výsledkem váženého průměru celních sazeb. Česká republika dlouhodobě patří mezi státy s minimálními omezeními zahraničního obchodu.

⁴⁴ Hodnotí efektivitu výdajů vlády.

⁴⁵ Tento ukazatel upozorňuje na vysoký podíl zahraničního vlastnictví firem.

zahájení podnikání. Nejproblémovější oblasti pro podnikání v České republice znázorňuje graf v příloze č. 2. Tyto indexy jsou důležité a mají vliv na budoucí rozhodování investorů. Proto je nezbytné, aby je braly vlády jednotlivých států vážně a problematické oblasti se snažily zdokonalit.

3.6 Hodnocení České republiky z pohledu ratingových agentur

Velkou váhu při rozhodování investora, do které země umístí svou investici, má hodnocení ratingové agentury, jež dává najevo atraktivitu dané země pro investování. Ratingové agentury poskytují služby ve formě nezávislého posouzení míry schopnosti dostát svým závazkům, jimi vydávané ratingy přímo ovlivňují světové trhy a hospodářství. Ratingy jsou nejčastěji vydávány pro velké nadnárodní společnosti, banky, pojišťovny a státy. Při sestavování ratingu agentura posuzuje mnoho faktorů působících na daný subjekt. Bere v úvahu situaci na trhu, budoucí záměry společnosti, finanční výkazy, plánované investice nebo i legislativu státu. Mezi nejvýznamnější světové ratingové agentury patří Moody's⁴⁶, Standard & Poor's⁴⁷ a Fitch⁴⁸, tyto agentury jsou také někdy označovány jako velká trojka. Při udělování ratingu zemím, vycházejí agentury ve většině případů ze stávajícího dluhu státu a jeho rozložení v čase, důležitou roli hraje také rozpočtová politika vlády a kázeň při splácení závazků. Na ratingu se proto mohou negativně podepsat i špatně načasovaná vyjádření politiků. Rovněž je nutno podotknout, že při provádění ratingového hodnocení postupují jednotlivé ratingové agentury dle vlastní metodiky. Tyto metodiky jsou volně přístupné na jejich webových stránkách.

V roce 2008 kdy světovou ekonomiku zasáhla finanční krize, byly ratingové agentury obviňovány z umělého nadhodnocování ratingu některých zemí a doporučování vysoce rizikových investic jako nerizikové a stabilní. Ratingy v roce 2008 u spousty zemí neodpovídaly reálné finanční situaci, vypovídá o tom stav ekonomik jižní Evropy a jejich dobové ratingy. Na základě tohoto selhání ratingových agentur, vydal Evropský parlament a Rada dne 16. září 2009 nařízení č. 1060/2009 o ratingových agenturách. Záměrem tohoto nařízení je regulace činnosti ratingových agentur s cílem chránit investory a evropské finanční trhy před možnými riziky. Nařízení má zajistit nezávislost a spravedlivost ratingového procesu a zvýšení úrovně kvality vydávaných ratingů.

---

⁴⁶ Největší ratingová agentura, založena již v roce 1914, zpracovává také ekonomické průzkumy a finanční analýzy.

⁴⁷ Vznikla fúzí dvou společností v roce 1941, považuje se za druhou největší ratingovou agenturu.

⁴⁸ Založena v roce 1913, poskytuje také poradenství a služby. Dle tržního podílu nejmenší z velké trojky ratingových agentur.

Česká republika je v žebříčku hodnocení ratingových agentur zařazena do skupiny investičního stupně, do níž jsou také řazeny země, které mají lepší ratingové hodnocení a zpravidla jsou doporučovány k investování. Stupnice hodnocení je označována písmeny. Nejlépe jsou hodnoceny ratingy písmenem A, jenž vypovídá o velmi dobré investiční pozici. Písmenem B jsou označovány ratingy pro spekulativní pozici a ratingy začínající písmenem C jsou pro investory hodnoceny jako vysoce rizikové. Agentura Moody's ocenila Českou republiku pro rok 2015 ratingem A1, což je 5. nejlepší ohodnocení, v jejím žebříčku. Společností Standard & poor's je ČR zařazena ve čtvrté nejlepší skupině zemí dle jejího hodnocení a to ratingem AA-. Společnost Fitch hodnotí Českou republiku ratingem A+, což znamená 5. nejlepší možnou pozici u této agentury. Hodnocení ostatních vyspělých států lze najít v příloze č. 3, která obsahuje tabulky investičního i spekulativního stupně a porovnání zemí s Českou republikou.

Z nezávislého pohledu ratingových agentur je Česká republika hodnocena vždy v investičním stupni a to lehce nadprůměrnými ratingy. Dává tak najevo ekonomickou vyspělost země. Trend hodnocení je stabilní, což vypovídá o velmi dobré situaci uvnitř ekonomiky a v oblasti měnové stability. I když je ratingům přikládána velká váha při rozhodování o realizaci investice, je nezbytné mít na paměti, že se jedná o relativní ukazatel rizika a není přesným měřítkem pravděpodobnosti budoucího selhání. Při rozhodování se investor rozhoduje na základě mnoha faktorů a rating země není mnohdy pro investora stěžejním bodem.

4 Působení jihokorejských firem v Moravskoslezském kraji s dopadem na ekonomickou a sociální situaci v regionu

Následující kapitola popisuje, jakým způsobem se vyvíjí obchodní vztahy mezi Evropskou unií a Jižní Koreou a odpovídá na otázku, proč v posledních letech výrazně roste vzájemný obchod se zbožím a službami. Dále pracuje s informacemi, které pomohou k celkovému zhodnocení investic realizovanými jihokorejskými společnostmi v Moravskoslezském kraji od roku 2005. Firmy, které působí v Moravskoslezském kraji, jsou spojeny obchodními vztahy se společností Hyundai Motor Manufacturing Czech s. r. o. (zkráceně HMMC dále také jako Hyundai). Tato společnost byla založena v roce 2006, její sídlo a výrobní halu najdeme v průmyslové zóně v Nošovicích u Frýdku-Místku.

4.1 Vytvoření zóny volného obchodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou

S rostoucím množstvím zboží, které je předmětem obchodu mezi EU a Jižní Koreou, byl vytvořen mírný tlak na odbourání celních omezení v této problematice. V dubnu roku 2007 byla Komise zmocněna Radou Evropské unie k vytvoření a vyjednání dohody o volném obchodu s Korejskou republikou, jménem Evropské unie a jejích členských států. Dohoda o volném obchodu mezi Jižní Koreou a členskými státy Evropské unie byla, podle nařízení komise podepsána 6. října 2010. Dohoda byla uzavřena s ohledem na článek 91, článek 100 odst. 2, článek 167 odst. 3 a článek 218 odst. 5 SFEU na návrh Evropské komise. V platnost vstoupila dne 1. července 2011. Dohoda nemá vliv na práva investorů z členských států Evropské unie využívat jakýchkoli výhodnějších podmínek, stanovených v jiných dohodách týkajících se investování nebo ochrany investic, v nichž jsou stranami některý z členských států a Jižní Korea. Dohoda o volném obchodu uzavřená mezi Evropskou unií podle SFEU a SEU na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, nahrazuje původní dohody uzavřené mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Korejskou republikou. První dohodou, která byla tímto aktem aktualizována, je Rámcová dohoda o obchodu a spolupráci, jež byla uzavřena v Lucemburku 28. října 1996. Druhou a zároveň poslední, je dohoda celní. Jedná se o Dohodu mezi Evropským společenstvím a Korejskou republikou o spolupráci a vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla uzavřena v Bruselu 10. dubna 1997.

Dohoda o zóně volného obchodu je ve všech ohledech doposud nejambicióznější a nejkomplexnější obchodní dohodou, kterou EU s jinou zemí uzavřela. Zároveň je vůbec první obchodní dohodou, která byla uzavřena s asijskou zemí. Hlavním cílem dohody o volném

obchodu je vytvoření oblasti volného obchodu se zbožím a službami a volného usazování. Nejdůležitějšími aktivitami pro vytvoření zóny volného obchodu jsou:

- liberalizace a zjednodušení obchodu se zbožím mezi smluvními stranami,
- liberalizace obchodu se službami a investic mezi smluvními stranami,
- vzájemně liberalizovat trhy s veřejnými zakázkami,
- podporovat přímé zahraniční investice s ohledem na životní prostředí,
- angažovat se v rozvoji a expanzi světového obchodu.

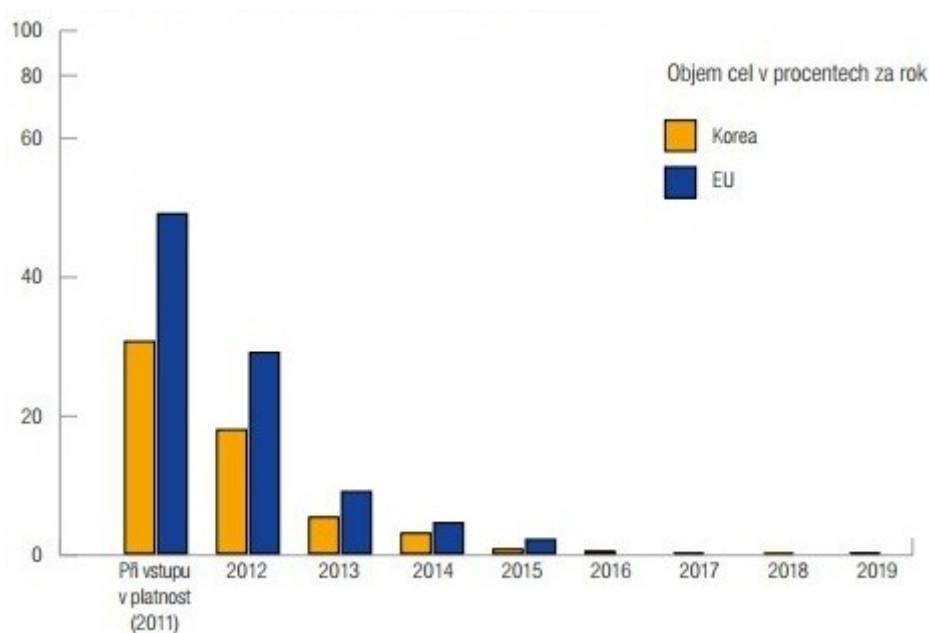
Evropská komise předpokládá, že dohoda podpoří dvoustranný obchod a hospodářský růst v EU a v Jižní Koreji. Rovněž se očekává větší obchodní potenciál pro EU v Asii a její odhodlání k podpoře volného obchodu. Podle oddílu B Dohody o volném obchodu jsou obě smluvní strany zavázány k odstraňování celních omezení, kdy do konce přechodných období budou odstraněna téměř všechna dovozní cla (viz. Obrázek č. 6). Významnou roli v oblasti odstraňování cel hraje odvětví motorových vozidel, farmaceutických výrobků a elektroniky, kdy byly sjednány zvláštní závazky v odstranění nesazebních překážek. Dohoda obsahuje velmi obsáhlá ustanovení k odstraňování nesazebních překážek. Od 1. července 2011 obě strany dohody postupně snižují a odstraňují dovozní cla. Tímto dochází k úsporám, které by měly nakonec dosáhnout 1,6 miliardy eur ročně.⁴⁹ Vzájemný obchod mezi smluvními stranami se má podle očekávání rozšiřovat. Odhadován je nárůst obchodu se zbožím a službami na hodnotu 19,1 miliardy eur v Evropské unii a 12,8 miliardy eur v případě Jižní Koreji.⁵⁰

---

⁴⁹ V prvním roce dosáhly úspory 850 milionů eur.

⁵⁰ Evropská unie, *Dohoda o volném obchodu mezi EU a Koreou v praxi*, s. 4.

Obrázek č. 6 Harmonogram snižování a odstranění cel mezi EU a Jižní Koreou v období 2011 - 2019

Zdroj: Evropská unie (2011), Dohoda o volném obchodu mezi EU a Koreou v praxi

Na obrázku č. 6 lze vidět, že drtivá většina cel byla již odstraněna v prvním roce platnosti dohody. Společně se cly jsou jednou z nejdůležitějších překážek obchodu technické překážky, jako jsou normy, technické předpisy, postupy posuzování kvality a ty mohou pro vývozce znamenat závažný problém. Základem dohody o volném obchodu je to, že výhody udělené na základě dohody se mohou uplatňovat pouze na produkty pocházející z jedné ze stran dohody. Důležitým hlediskem pro uplatnění výhod jsou pravidla původu. Aby se na zboží a služby vyvážené z EU mohlo na korejských hranicích použít preferenční zacházení, musí splňovat tyto podmínky:

- musí pocházet z EU,
- musí splňovat určité požadavky,
- musí k němu být přiloženo prohlášení o původu.⁵¹

Jako nejvýznamnější překážky vývozu do Korejské republiky jsou v EU vnímány nesazební překážky v odvětví motorových vozidel a jejich částí a součástí. K odstranění těchto překážek zahrnuje dohoda pravidlo, na jehož základě Jižní Korea u majoritní části

⁵¹ Aby mohl vývozce vydat prohlášení o původu, musí svůj vnitrostátní orgán požádat o udělení statusu schváleného dovozce.

svých hlavních technických předpisů uzná rovnocennost mezinárodních norem nebo norem Evropské unie. Z toho vyplývá, že pokud chtějí výrobci z EU vyvážet do Korejské republiky motorová vozidla, nemusí jej zásadně měnit podle specifikací tamního trhu a obráceně. Odstraňuje se tedy nutnost vyrábět pro korejský trh zvláštní vozidla, také díky sdílení bezpečnostních norem.

4.2 Jihokorejské společnosti působící v Moravskoslezském kraji

Následující podkapitola je zaměřena na společnost Hyundai Motor Manufacturing Czech a její dodavatelské společnosti, které pocházejí z Korejské republiky a působí v Moravskoslezském kraji. Budou sledovány vybrané ukazatele v období 2011 – 2014. K objektivnímu zhodnocení investic byly vybrány ukazatele výsledku hospodaření běžného účetního období, investovaný kapitál, stav počtu zaměstnanců, daně z příjmu, závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění. Ukazatele jsou sledovány vždy za jeden kalendářní rok. Na závěr bude zhodnocen skutečný přínos investic v hodnotě 1,2 mld. eur. Příloha č. 4 dále obsahuje výčet větších investičních projektů korejských společností v letech 2005 – 2016.

Hyundai Motor Manufacturing Czech

Hyundai Motor Manufacturing Czech, s. r. o. byla založena v roce 2006 a výroba byla spuštěna v listopadu 2008. Základní kapitál má hodnotu 13 901 tis. Kč. Společnost vyrábí osobní automobily ve výrobním závodě v Nošovicích. Jedná se o jediný závod společnosti Hyundai na území Evropské unie. Závod v České republice je pro mateřskou společnost Hyundai Motor Company klíčovým nástrojem k úspěchu na evropském trhu. Již od roku 2011 se v závodu pracuje na třisměnný provoz a od roku 2012 závod funguje na plnou plánovanou kapacitu 300 000 aut ročně. Společnost HMMC je i přes svou krátkou působnost jednou z důležitých součástí české ekonomiky a také svou činností přispívá k rozvoji ekonomiky a to zejména v Moravskoslezském kraji, který procházel od konce 90. let náročnou restrukturalizací těžkého průmyslu.

Vybudování závodu Hyundai a příchod subdodavatelských firem do regionu vedlo k vytvoření více než 10 000 pracovních míst. Společnost usiluje o stabilní a vůdčí pozici v české ekonomice a o pozitivní vliv na rozvoj ekonomiky a života lidí v Moravskoslezském kraji. Hlavní činností je výroba motorových vozidel, které jsou exportovány do 55 zemí z celého světa. Součástí výrobního závodu v Nošovicích je také výrobní hala na výrobu převodovek. Roční produkce činí až 530 000 ks a dodávají se i do jiných závodů automobilek

Hyundai a KIA. Všechny automobilové modely vyráběné v závodě HMMC v Nošovicích (Hyundai i30, Hyundai i30 kombi, Hyundai i30 třídvéřový, Hyundai ix20 a Hyundai Tucson), byly vyvinuty pro evropský trh v technickém centru v německém Rüsselsheimu. Technické centrum odpovídá za splnění vysokých požadavků zákazníků na kvalitu. 95,5 % aut vyrobených v Nošovicích je exportováno na zahraniční trhy. Nejvýznamnějšími odběrateli byly v roce 2014 podle počtu odebraných aut tyto státy: Německo, Rusko, Velká Británie, Španělsko, Itálie, Česká republika, Belgie, Turecko, Polsko a Austrálie. Tabulka č. 1 znázorňuje vybrané společnosti HMMC ukazatele v období 2011 – 2014.

Tabulka č. 1 HMMC v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	2 913 630	7 010 019	7 332 731	8 973 365
Investice	5 733 957	8 538 724	1 498 148	1 704 749
Počet zaměstnanců (včetně agenturních)	3 392	3 415	3 312	3 212
Daň z příjmu	684 559	-	-	1 602 578
Pojistné na sociální zabezpečení	28 224	24 446	29 918	33 021
Závazky ze zdravotního pojištění	12 102	10 853	13 654	15 091

Zdroj: Hyundai Motor Manufacturing Czech, s. r. o. (2015), Výroční zprávy

Společnost obdržela v letech 2007 a 2008 hmotnou podporu na kapitálovou investici na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky ve výši 1 451 584 tis. Kč. Na základě smlouvy mezi Hyundai Motor Company, Korejská republika, Českou republikou, Moravskoslezským krajem a Agenturou pro podporu podnikání a investic CzechInvest zakoupila společnost v roce 2007 pozemky od Moravskoslezského kraje za sníženou cenu. Tato forma veřejné podpory představovala 736 427 tis. Kč. Dále si společnost uplatnila v přiznáních za roky 2012 a 2013 slevu na dani z příjmů v celkové výši 2 526 197 tis. Kč. V roce 2014 již patřila společnost HMMC podle ministerstva financí mezi 5 nejvýznamnějších plátců daně z příjmu právnických osob v České republice. Společnost a Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky uzavřely 3. prosince 2008 dohodu o hmotné podpoře vytváření nových pracovních míst v rámci investičních pobídek a dohodu o hmotné podpoře rekvalifikace nebo školení zaměstnanců v rámci investičních pobídek. Na

základě těchto dohod společnost čerpala v letech 2009 až 2012 hmotnou podporu v celkové výši 708 791 tis. Kč. Celková výše investičních pobídek získána společností HMMC byla 4 892 mil. korun.

Společnosti HMMC ve sledovaném období výrazně vzrostl ukazatel výsledku hospodaření běžného účetního období, který byl zapříčiněn menším podílem investovaných finančních prostředků a nárůstem výrobních kapacit. V roce 2011 došlo ke spuštění 3. třetí směny a vytvoření více než 800 nových pracovních míst. Od tohoto okamžiku se stav počtu zaměstnanců příliš nezměnil a je stabilní. Společnost v následujících letech neplánuje významné navýšení počtu zaměstnanců. Na základě výsledků hospodaření společnosti a stále rostoucímu trendu odbytu vyrobených vozidel, byla v dubnu 2014 vedením HMMC jednostranně zvýšena mzda všem zaměstnancům v průměru o 3,2 %. Podle dostupných údajů společnosti byl v roce 2013 průměrný měsíční příjem zaměstnance 30 094 korun při průměrné mzdě 23 212 korun v Moravskoslezském kraji. Společnost HMMC je za dobu svého desetiletého působení v ČR významným a stabilním zaměstnavatelem v regionu a důležitou součástí české ekonomiky. V oblasti výzkumu a vývoje společnost aktivně spolupracuje s Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou v Ostravě, kdy mají studenti možnost podílet se na vývoji moderních dílů pro automobilový průmysl. Společnost se také finančně podporuje významné akce v Moravskoslezském kraji, jakými jsou Dny NATO, Česko-korejské dny a také mnoho sportovní událostí.

Sungwoo Hitech

Společnost Sungwoo Hitech s. r. o. byla založena 6. září 2005 a má sídlo v průmyslové zóně v Ostravě-Hrabové. Základní kapitál činí 1 595 000 tis. Kč a byl ze 100 % splacen 5 ovládajícími osobami (obrázek č. 7). Společnost se zabývá výrobou základních částí karoserií pro osobní motorová vozidla (např. výztuhy dveří, podlaha vozidla, blatník, části střechy aj.)

Produkty jsou vyráběny pro společnost KIA Motors Slovakia s. r. o. a společnost HMMC s. r. o. Spojením komponentů u odběratele vznikne skelet karoserie. Společnost si klade za cíl být moderním obchodním partnerem šířící tradiční korejské hodnoty, ale také prestižním zaměstnavatelem v regionu respektující aspekty a tradice české kultury. V roce 2014 dosáhla výroba hodnoty 630 tisíc kusů karoserií osobních aut. Činnost společnosti pozitivně přispívá k rozvoji aktivit v průmyslové zóně v Ostravě-Hrabové, a rovněž se podílí na zvyšování zaměstnanosti v ostravském regionu.

Nejnovější informace o hospodaření společnosti Sungwoo Hitech s. r. o. v době zpracování bakalářské práce byly dostupné za rok 2014. Tabulka č. 2 shrnuje sledované ukazatele. Pro porovnání jsou vybrána období 2011 - 2014.

Tabulka č. 2 Sungwoo Hitech v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	18 870	127 733	- 80 956	181 880
Investice	475 344	148 825	196 423	388 561
Počet zaměstnanců	1 500	1 466	1 417	1 431
Daň z příjmu	-	-	-	7
Pojistné na sociální zabezpečení	13 705	14 122	13 688	14 825
Závazky ze zdravotního pojištění	5 879	6 128	5 932	6 690

Zdroj: Sungwoo Hitech, s. r. o. (2015), Výroční zprávy

Při příslibu investiční pobídky se společnost zavázala investovat 2,36 mld. korun. Celková výše získané investiční pobídky byla 959 mil. korun a to na daň z příjmů, nově vytvořená pracovní místa a rekvalifikaci zaměstnanců. Daň z příjmu právnických osob pro rok 2014 byla společnosti snížena. Došlo k částečnému čerpání státních pobídek ve formě slevy na daň z příjmu právnických osob a společnosti vznikla dle platné daňové legislativy povinnost odvést daň z příjmu pouze z titulu výnosových úroků. Daň z příjmu proto za rok 2014 činila 7 tis. Kč. Finanční prostředky ze státní pobídky začala společnost čerpat od roku 2007. Pobídka výrazně přispěla k současnému rozvoji společnosti. Část investiční pobídky, pro nově vytvořená pracovní místa a podporu rekvalifikace zaměstnanců byla již vyčerpána. Zbývající část pobídky je zaměřena na slevu na daň z příjmu právnických osob. Poprvé společnost přistoupila k částečnému čerpání slevy v roce 2014 a snížila si tak daňový základ dle platné daňové legislativy.

Donghee Czech

Společnost Donghee Czech, s. r. o. působí v České republice od roku 2007 a její výrobní závod se nachází v průmyslové zóně v Českém Těšíně. Areál je vystavěn na rozloze 58 677 m², z toho 80 % je zastavěná plocha. Společnost je součástí skupiny

Donghee Group a ze 100 % je vlastněna Donghee Industrial CO. Ltd se sídlem v Korejské republice. Základní kapitál společnosti je 135 842 tis. Kč. Součástí výrobní haly v průmyslové zóně v Českém Těšíně jsou 3 oddělení. Oddělení svařovny, lakovny a montáže. Momentálně společnost zaměstnává 674 zaměstnanců ve dvousměnném, třisměnném a nepřetržitém provozu. Společnost se zaměřuje na výrobu palivových nádrží, podvozkových dílů, spojkové, plynové a brzdové pedály. Patří mezi přední dodavatele společností HMMC s. r. o. a KIA Motors Slovakia s. r. o. Tabulka č. 3 zobrazuje hodnoty sledovaných ukazatelů ve společnosti Donghee Czech v období let 2011 – 2014.

Tabulka č. 3 Donghee Czech v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč.

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	13 923	88 145	20 333	35 986
Investice	-	27 783	-	461 821
Počet zaměstnanců	398	436	473	490
Daň z příjmu	2 102	2 994	4 772	5 208
Pojistné na sociální zabezpečení	2 091	2 692	2 062	2 947
Závazky ze zdravotního pojištění	945	739	838	1 432

Zdroj: Donghee Czech, s. r. o. (2015), Výroční zprávy

Společnosti se daří udržet daný trend v oblasti výroby. Produkuje každým rokem vyšší množství výrobků, díky tomu můžeme v tabulce pozorovat nárůst počtu zaměstnanců ve sledovaném období. V průběhu roku 2014 společnost realizovala spoustu několik důležitých investic do výrobního zařízení a softwarového vybavení. Na jedné straně se společnost důkladně věnuje školení a dalšímu vzdělání svých zaměstnanců. Na straně druhé trvale zajišťuje neustálé modernizace svých technologií k zlepšení kvality svých výrobků. Společnost Donghee Czech je jedním z předních nositelů technologického pokroku v regionu.

Na začátku působení společnosti v roce 2006 bylo investováno 803 mil. korun. Společnost získala investiční pobídky v maximální výši 303 mil. korun, o které bylo rozhodnuto v roce 2008. Investiční pobídky se vztahují na oblasti daně z příjmu, příspěvky na vytvořená pracovní místa a rekvalifikaci zaměstnanců.

Mobis Automotive Czech

Společnost Mobis Automotive Czech, s. r. o. vznikla v roce 2006. Výrobní závod v Nošovicích byl uveden do provozu v říjnu roku 2008. Základní kapitál byl splacen v tomtéž roce ve výši 461 450 tis. Kč. Výrobní závod produkuje Kompletní nápravy, čela a kokpity pro vozy Hyundai. Společnost dodává výhradně moduly pro HMMC. Podle vyjádření společnosti je dopad výroby společnosti na životní prostředí minimální, při provozu výrobního závodu vznikají především druhotně využitelné odpady. Společnost získala v roce 2008 investiční pobídky ve výši 223,49 mil. korun, při vlastní investici 1 493,1 mil. korun. V letech 2009 – 2011. čerpala společnost finanční prostředky ze státní podpory na tvorbu pracovních míst a na zaškolení nových zaměstnanců. V roce 2012 byla odčerpána část státní podpory jako sleva na dani z příjmů právnických osob. Zbývající část investiční pobídky plánuje společnost uplatnit rovněž ve formě slevy na dani a to v letech 2015 – 2017.

Dne 15. ledna 2015 byla v České republice založena dceřiná společnost Mobis Automotive System Czech s. r. o., kde dle investičního plánu bude v roce 2017 zahájena výroba autosvětel pro automobily Hyundai a Kia. Hodnota investice je téměř 4 miliardy korun a počet nově vytvořených míst má do konce roku 2018 dosáhnout počtu 900. Už v tomto roce má společnost přijmout 120 lidí. Tabulka č. 4 znázorňuje sledované ukazatele pro společnost Mobis Automotive Czech s. r. o.

Tabulka č. 4 Mobis Automotive Czech v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	117 036	6 854	- 68 613	28 809
Investice	107 452	27 725	161 031	79 980
Počet zaměstnanců	631	800	762	755
Daň z příjmu	23 198	-	-	5 761
Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	7 746	8 451	9 554	11 831

Zdroj: Mobis Automotive Czech, s. r. o. (2015), Výroční zprávy

Společnost Mobis Automotive Czech uplatnila v letech 2012 a 2013 slevu na dani z příjmu z titulu investiční pobídky. Společnost také čerpala z investiční pobídky příspěvek na tvorbu pracovních míst, což v roce 2012 mělo za následek nárůst počtu pracovních míst na

konečný počet 800 zaměstnanců. V posledních letech je trend počtu zaměstnanců ve společnosti klesající. Je to zapříčiněno spuštěním nového výrobního závodu v průmyslové zóně v Mošnově a stabilizací výrobního procesu firmy. Působení společnosti je přínosem pro regionu především pro velký počet pracovních míst a nově budujícímu výrobnímu závodu, který vytvoří další pracovní místa.

Dongwon CZ

Společnost Dongwon CZ, s. r. o. byla založena v roce 2007. Jediným vlastníkem je společnost Dongwon Metal CO., Ltd. Základní kapitál má hodnotu 301 000 tis. Kč. Hlavní činností výrobního závodu je výroba komponent pro automobilový průmysl. Jedná se o kovové dveřní rámy, bezpečnostní výplně dveří a nosiče palubních desek. Společnost dodala v roce 2014 komponenty pro 343 457 automobilů. V tomtéž roce společnost ukončila vzdělávací projekty „Vzdělávejte se pro růst v MSK I a MSK II“, a „Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců“. Projekty byly spolufinancovány Evropskou unií a zapojilo se do nich 118 pracovníků. Ze strany společnosti bylo na vzdělání a rozvoj v roce 2014 investováno 777 152 Kč (v roce 2012 668 tis. Kč). Společnost je stejně jako většina ostatních korejských dodavatelských firem v regionu, vystavena tržnímu riziku případného poklesu automobilového průmyslu a tím i snížení poptávky po produktech společnosti. A to zejména pro orientaci pouze na jednoho zákazníka skupiny Hyundai – KIA. Od roku 2011 čerpá společnost slevu na daň z titulu poskytnutí investičních pobídek. Tabulka č. 5 znázorňuje vybrané ukazatele ve sledovaném období.

Tabulka č. 5 Dongwon CZ v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	15 626	22 265	20 982	- 203
Investice	69 957	93 386	46 888	47 325
Počet zaměstnanců	335	336	326	314
Daň z příjmu	-	-	-	-
Pojistné na sociální zabezpečení	1 994	2 023	1 980	2 141
Závazky ze zdravotního pojištění	893	895	1 451	1 420

Zdroj: Dongwon CZ, s. r. o. (2015), Výroční zprávy

Společnosti Dongwon CZ byla přislíbena investiční pobídka v hodnotě 167,3 mil. korun. Investiční pobídky zahrnují oblasti daně z příjmu, příspěvky na vytvoření pracovních míst a rekvalifikaci zaměstnanců. Společnost v období 2011 – 2013 čerpala slevu na dani z příjmu z titulu investičních pobídek. Ve sledovaném období společnost investovala do nového výrobního zařízení a do vzdělání zaměstnanců. V roce 2014 společnost vykázala záporný výsledek hospodaření.

GS Caltex Czech

Společnost GS Caltex Czech, s. r. o. se sídlem v Karviné byla založena 2. června 2011, se základním kapitálem 85 727 tis. Kč. Výrobním programem společnosti je výroba polypropylenového granulátu v automobilovém průmyslu, elektrotechnickém a průmyslu zpracovávajícím plasty. Závod v Karviné je první pobočkou korejské rafinérské a petrochemické společnosti GS Caltex CO., Ltd. V roce 2011 společnost GS Caltex Czech investovala 238 mil. korun a získala investiční pobídky v maximální výši 95 mil. korun. Tabulka č. 6 zobrazuje sledované ukazatele společnosti GS Caltex v období 2011 – 2014.

Tabulka č. 6 GS Caltex Czech v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	- 4 346	2 713	- 59 068	23 859
Investice	238 540	-	807	13 615
Počet zaměstnanců	2	23	73	88
Daň z příjmu	-	-	-	-
Pojistné na sociální zabezpečení	-	-	910	1 065
Závazky ze zdravotního pojištění	-	-	-	-

Zdroj: GS Caltex Czech, s r. o. (2015), Výroční zprávy

Společnost GS Caltex Czech čerpala v letech 2012 a 2014 slevu na dani z příjmu z titulu investičních pobídek. Ve sledovaném období se společnosti daří rozšiřovat svou působnost a zaměstnávat nové zaměstnance. V roce 2014 došlo k upevnění obchodní pozice na trhu automobilového průmyslu a spotřební elektroniky. V roce 2015 se plánovalo se zahájením nových obchodních partnerství a nárůstem vyrobeného zboží.

Hyundai Dymos Czech

Společnost Hyundai Dymos Czech s. r. o. byla založena v roce 2006. Základní kapitál má hodnotu 144 820 tis. Kč. Společnost se zabývá výrobou sedadel pro vozy Hyundai, její výrobní závod leží přímo v areálu Hyundai v Nošovicích. V roce 2013 společnost vynaložila částku 577 tis. Kč na výzkum a vývoj nových technologií. Za účetní období 2014 Hyundai Dymos Czech prodal 307 298 setů sedadel. Hyundai Dymos Czech je ovládána dalšími společnostmi. Podíly tvoří 47,3 % Hyundai Motor Company, 45,4 % KIA Motors, 5,1 % Hyundai-KIA, 2,2 % Investiční skupina mimo skupinu Hyundai-KIA.

Tabulka č. 7 Hyundai Dymos Czech v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	14 596	27 277	21 090	- 253
Investice	69 957	93 386	46 888	66 427
Počet zaměstnanců	389	428	403	349
Daň z příjmu	-	-	-	-
Pojistné na sociální zabezpečení	1 994	2 023	1 980	2 141
Závazky ze zdravotního pojištění	893	895	1 451	1 420

Zdroj: Hyundai Dymos Czech, s r. o. (2015), Výroční zprávy

Hyundai Dymos v roce 2008 investoval v České republice 846 mil. korun a získal investiční pobídky ve výši 117 mil. korun. Od roku 2011 čerpá slevu na dani z příjmu z titulu investiční pobídky. Ve sledovaném období je stav počtu zaměstnanců stabilní a v příštích letech se neplánuje s jeho změnou. Společnost každoročně investuje do svého výrobního zařízení v řádech 10 mil. korun, k zajištění dostupnosti svého zboží v požadované kvalitě. I když v roce 2014 evropský automobilový trh vzrostl, společnost vykázala záporný výsledek hospodaření. V průběhu roku 2014 byla společnost vystavena tlaku nízkých cen a tlaku výrobců nízkonákladových vozidel. Stav počtu zaměstnanců je v posledních letech klesající, ale do budoucna společnost plánuje mírný nárůst stavu zaměstnanců.

Sejong Czech

Společnost Sejong Czech s. r. o. vznikla v roce 2006, zároveň byl vložen základní kapitál 210 335 tis. Kč a sídlo má v Karviné. Vlastník společnosti je Sejong Industrial Company Ltd.

se sídlem v Jižní Koreji. Jedná se o největšího výrobce výfukových systémů v Korejské republice a jednoho z nejvýznamnějších na světě. Společnost si klade za cíl stát se do 5 let jedním z 5 největších výrobců výfukových systémů. Mezi další výrobní procesy patří tváření a svařování nerezových trubek a plechů automobilových částí. Své výrobky Sejong Czech dodává automobilkám KIA Motors a Hyundai Motor. Od roku 2012 společnost čerpá slevu na dani z titulu investičních pobídek, které společnost získala v roce 2007 ve výši 197 mil. korun. Investiční pobídka se týká také příspěvku na vytvořená pracovní místa a rekvalifikaci zaměstnanců.

Tabulka č. 8 Sejong Czech v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	12 252	28 666	8 994	32 411
Investice	101 276	21 758	7 166	36 464
Počet zaměstnanců	146	161	159	155
Daň z příjmu	-	-	-	-
Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	1 410	1 555	1 535	1 497

Zdroj: Sejong Czech, s. r. o. (2015), výroční zprávy

Společnost Sejong Czech můžeme sledovat stabilní stav počtu zaměstnanců. Ve sledovaném období čerpala společnost část slevy na dani z titulu investičních pobídek. V roce 2014 klesl stav zaměstnanců na 155 kmenových a 6 agenturních. Společnost je stabilním zaměstnavatelem a příštím roce neplánuje výrazný nárůst počtu zaměstnanců. Společnost každoročně investuje prostředky na vzdělávání zaměstnanců na zvyšování jejich kvalifikace a schopností. V roce 2014 společnost také investovala do zcela nové výrobní linky. V následujících letech, se vlivem rozšiřující se výroby ve snaze zajistit zlepšení logistických podmínek plánuje vybudování nové výrobní haly. Dále společnost plánuje zaměření na získání nových zákazníků v automobilovém průmyslu a zjistit možnosti dodávek i mimo automobilový průmysl.

Hysco Czech

Společnost Hysco Czech, s. r. o. byla založena 28. května 2007 a byl vložen základní kapitál ve výši 214 511 tis. Kč. Jediným vlastníkem je Hyundai Hysco CO, Ltd., která je

členem skupiny Hyundai Motor Group. Sériová výroba Hysco Czech byla spuštěna v červnu 2009. Dvousměnný provoz byl zahájen v září téhož roku. Další rozšíření výroby je závislé na vývoji na evropských trzích. Hlavním produktem jsou ocelové svity. Veškerá produkce je určena pro automobilový průmysl. Společnost je významným dodavatelem společnosti HMMC. Mezi další odběratele patří společnost Sungwoo Hitech a Dongwon CZ. Dodávky materiálu jsou zajišťovány pomocí českých, evropských i korejských producentů oceli. V roce 2008 získala společnost investiční pobídky v maximální výši 81 mil. korun. Tabulka č. 9 znázorňuje vybrané ukazatele Hysco Czech ve sledovaném období 2011 – 2014.

Tabulka č. 9 Hysco Czech v období 2011 – 2014

Údaje v tis. Kč

	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření běžného účetního období	69 111	105 096	105 093	153 381
Investice	1 055	842	1 349	2 941
Počet zaměstnanců	52	58	57	55
Daň z příjmu	-	-	13 410	29 708
Pojistné na sociální zabezpečení	717	291	293	326
Závazky ze zdravotního pojištění		172	190	176

Zdroj: Hysco Czech, s. r. o. (2015), výroční zprávy

Společnost Hysco Czech patří mezi nejmenší korejské společnosti působící v automobilovém průmyslu v Moravskoslezském kraji. Největší investice jsou určeny na rozšíření a obnovu výrobního zařízení. Společnost v období 2011 – 2012 uplatňuje slevu na dani z titulu investičních pobídek. Hospodářské výsledky Hysco Czech se s rostoucí produkcí HMMC každým rokem zlepšují. Od roku 2011 společnost vykazuje kladný výsledek hospodaření a i nadále předpokládá růst výroby a pokračující rostoucí trend i v dalších letech. Společnost podpořila v roce 2014 neziskový sektor formou finančních darů. Příspěvky jsou určeny vybraným dětským domovům. V příštích letech společnost plánuje zapojení do podpory ochrany životního prostředí. Do podpory se zapojí prostřednictvím finančních darů neziskovým organizacím, které se této oblasti věnují a investováním do moderních ekologických výrobních zařízení.

4.3 Shrnutí poznatků

Působení zahraničních společností z Korejské republiky v Moravskoslezském kraji nemá vliv na zatížení životního prostředí a čistotu ovzduší v regionu. Tohoto jevu je docíleno především užitím moderních technologií šetrných k životnímu prostředí a filtračních zařízení, do kterých společnosti investují nemalé finanční prostředky.

Smlouva o uskutečnění investice zavazovala společnost Hyundai k vytvoření minimálně 2 000 přímých pracovních míst. V současné době automobilka zaměstnává téměř 3 500 zaměstnanců a jejich 15 subdodavatelů, kteří společně s HMMC začali vyrábět své produkty v Moravskoslezském kraji, postupně vytvořili dalších 7 000 pracovních míst. Ve všech firmách jsou 96 % zaměstnanců občany České republiky. Ostatní jsou zejména z Polska, Slovenska a Jižní Koreji. Tímto má investice obrovský význam na zaměstnanost v Moravskoslezském kraji. Z makroekonomického hlediska je výrazné celkové zlepšení situace na trhu práce a vnější hospodářské bilance České republiky, díky velkému množství exportovaného zboží. Vznik průmyslové zóny v Nošovicích, měl za následek snížení míry nezaměstnanosti v regionu o 1,7 %. MPO hodnotí Hyundai jako nejvýznamnější investici v České republice za posledních 20 let, především se ale jedná o největší investici v historii České republiky. Nejvíce se státu investice v Moravskoslezském kraji i přes přidělené investiční pobídky vyplácí na odvedených daních a také snížením nezaměstnanosti v problémovém regionu. Podle dostupných údajů měla investice pozitivní vliv na navýšení HDP České republiky v letech 2009 – 2012 o 213 miliard Kč.

Výše investice byla ze strany HMMC a ostatních jihokorejských firem 1,2 mld. eur, dalších 250 mil. eur ze strany státu a Moravskoslezského kraje, které přímo směřovaly k vybudování nutné infrastruktury. Jen v průmyslové zóně v Nošovicích je zaměstnáno ve 4 firmách téměř 4 400 zaměstnanců. Investiční smlouva byla podepsána stranami HMMC, Českou republikou, Moravskoslezským krajem a agenturou CzechInvest. Česká republika poskytla investiční pobídky v celkové výši 1 mld. eur, formou přímé finanční podpory, úlev na dani z příjmu, dotací na rekvalifikaci a vzdělání zaměstnanců a prodeji pozemků za zvýhodněnou cenu.

5. Závěr

Bakalářská práce vysvětlila podstatu a nástroje investiční politiky v Evropské unii po roce 2009 a principy jejího fungování. Věnovala se obchodním dohodám uzavřeným mezi Evropskou unií a třetími zeměmi a výhodám uzavření těchto dohod. Důležitou součástí bakalářské práce bylo shrnutí podmínek pro získání veřejné podpory v České republice zahraničními, ale i tuzemskými investory, kteří chtějí v ČR realizovat svou investici.

Cílem bakalářské práce bylo zhodnotit 10 leté působení jihokorejských firem v Moravskoslezském kraji a jejich dopad na ekonomickou situaci regionu. Hodnocení je zaměřeno z větší části na období let 2011 – 2014. Období bylo vybráno z několika důvodů. Většina společností v této čtyřleté etapě rozšířila škálu výroby, vytvořila nová pracovní místa a investovala finanční prostředky do vývoje a stabilizace své ekonomické situace. Větší podíl společností dosahuje ve sledovaném období zisku. Velkou motivací pro společnosti realizovat své investice právě v České republice byly nemalé investiční pobídky, které získaly po zahájení působení v Moravskoslezském kraji. Součástí práce bylo právě vyčíslení výše získaných investičních pobídek.

Výsledkem bakalářské práce je zhodnocení přínosu působení jihokorejských firem na území Moravskoslezského kraje. Zjištění výše veřejné podpory v těchto velkých investičních projektech a zaznamenání dopadu podnikání jihokorejských společností na zaměstnanost v kdysi problémovém regionu.

Seznam použité literatury

BĚLOHLÁVEK, Alexander J. *Ochrana přímých zahraničních investic v Evropské unii*. Praha: C. H. Beck, 2010. 388 s. ISBN 978-80-7400-345-5.

Evropská unie, *Dohoda o volném obchodu mezi EU a Koreou v praxi*. Luxembourg: Publications Office, 2011. ISBN 9789279208379.

Evropská unie, Smlouva o energetické chartě, ze dne 17. 12. 1991. Dostupné z: [http://www.mojeenergie.cz/cz/smlouva-o-energeticke-chart, čl. 1 odst. 6](http://www.mojeenergie.cz/cz/smlouva-o-energeticke-chart,chl.1odst.6).

FOJTÍKOVÁ, Lenka. *Zahraničně obchodní politika ČR: historie a současnost (1945-2008)*. Praha: C. H. Beck, 2009. 246 s. ISBN 978-80-7400-128-4.

KINCL, Michael. *Investiční pobídky jako forma veřejné podpory*. Praha: Linde, 2003. ISBN 80-86131-48-3.

ROZEHNALOVÁ, Naděžda a Vladimír TÝČ. *Vnější obchodní vztahy Evropské unie*. Brno: Masarykova univerzita, 2006. 207 s. ISBN 80-210-4073-4.

ŘEZNÍČEK, David. Epravo.cz, Mezinárodní středisko pro řešení sporů z investic. In: epravo [online]. 15. 9. 2015, [cit. 2016-01-22]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/mezinarodni-stredisko-pro-reseni-sporu-z-investic-icsid-98785.html>.

SOUKUP, Jindřich. *Zdroje a perspektivy evropských ekonomik na počátku 21. století v kontextu soudobé globalizace*. Praha: Management Press, 2015. 153 s. ISBN 978-80-7261-281-9.

SYLLOVÁ, Jindřiška. *Lisabonská smlouva: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010, 1299 s. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-339-4.

ŠTURMA, Pavel, Čestmír ČEPELKA a Vladimír BALAŠ. *Právo mezinárodních smluv*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2011. 404 s. ISBN 978-80-7380-341-4.

ŠTURMA, Pavel. *Mezinárodní dohody o ochraně investic a řešení sporů*. 2., dopl. vyd. Praha: Linde, 2008. 334 s. ISBN 978-80-7201-709-6.

ŠTURMA, Pavel a Vladimír BALAŠ. *Mezinárodní ekonomické právo*. 2. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2013. 513 s. ISBN 978-80-7179-069-3.

TÝČ, Vladimír. *Základy práva Evropské unie pro ekonomy*. 6. přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Leges, 2010. 301 s. ISBN 978-80-87212-60-8.

Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ze dne 9. 5. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf.

Úřední věstník Evropské unie, Konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii, ze dne 30. 3. 2010. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16335-smlouva_o_eu.pdf.

Seznam zkratek

Aj. – A jiné

BIT – Bilateral Investments Treaties

ČR – Česká republika

DG TAXUD – Direction General for Taxation and Customs Union

ECT – Energy Charter Treaty

ESVO – Evropské sdružení volného obchodu

ES – Evropská společenství

EU – Evropská unie

GATT – General Agreement on Tariffs and Trade

GATS – General Agreement on Trade in Services

GCI – Global Competitiveness Index

GCR – Global Competitiveness Report

HMMC – Hyundai Motor Manufacturing Czech

ICSID – International Centre for Settlement of Investment Disputes

MAI – Multilateral Agreement on Investment

MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu

OECD - Organisation for Economic Co-Operation and Development

OSN – Organizace spojených národů

PZI – Přímé zahraniční investice

SFEU – Smlouva o fungování Evropské unie

SEU – Smlouva o Evropské unii

TRIMS – The Agreement on Trade-Related Investment Measures

TRIPS – The Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights

UNCTAD – United Nations Conference on Trade and Development

WTO – World Trade Organisation

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byl seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- беру на ве́доміі, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 4. 5. 2016

.....
Jan Rovenský

Seznam příloh

Globální index konkurenceschopnosti ČR

Problémové faktory podnikání v ČR

Investiční a spekulativní stupně hodnocení zemí

Korejské investiční projekty v ČR v letech 2005 - 2016

Přílohy

Příloha č. 1 Globální index konkurenceschopnosti ČR

Global Competitiveness Index

	Rank (out of 140)	Score (1–7)
GCI 2015–2016	31	4.7
GCI 2014–2015 (out of 144).....	37	4.5
GCI 2013–2014 (out of 148).....	46	4.4
GCI 2012–2013 (out of 144).....	39	4.5
Basic requirements (20.0%)	31	5.3
1st pillar: Institutions.....	57	4.1
2nd pillar: Infrastructure.....	41	4.7
3rd pillar: Macroeconomic environment.....	21	6.0
4th pillar: Health and primary education.....	27	6.3
Efficiency enhancers (50.0%)	26	4.8
5th pillar: Higher education and training.....	29	5.1
6th pillar: Goods market efficiency.....	37	4.6
7th pillar: Labor market efficiency.....	47	4.4
8th pillar: Financial market development.....	24	4.6
9th pillar: Technological readiness.....	29	5.4
10th pillar: Market size.....	47	4.5
Innovation and sophistication factors (30.0%)	32	4.1
11th pillar: Business sophistication.....	30	4.5
12th pillar: Innovation.....	35	3.8

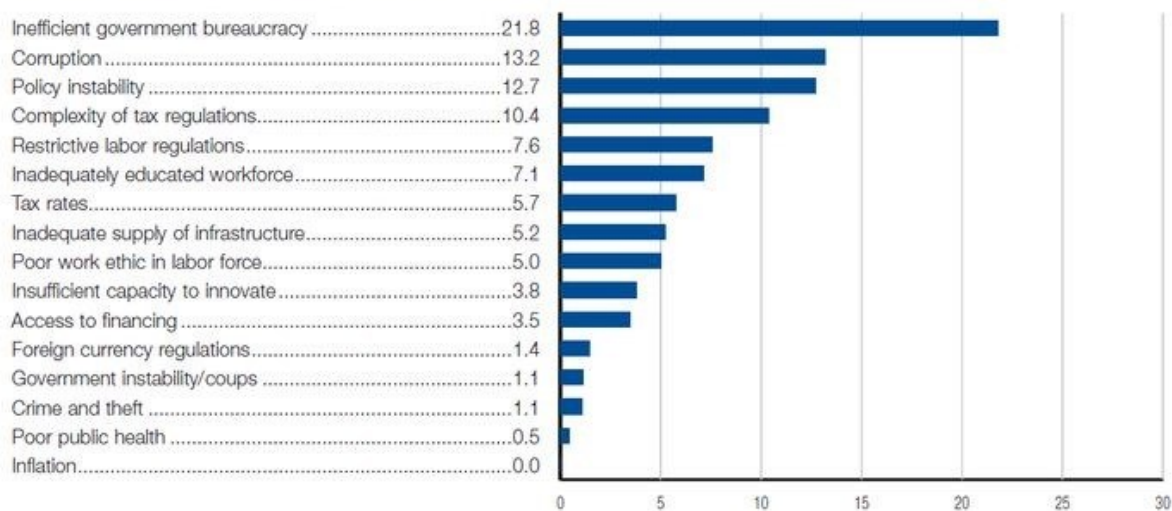
Stage of development

Zdroj: WEC (2015), The Global Competitiveness Report

Příloha č. 2 Problémové faktory podnikání v ČR

The most problematic factors for doing business

Zdroj: WEC, The Global Competitiveness Report

Příloha č. 3 Investiční a spekulativní stupně hodnocení zemí

MOODY'S		STANDARD & POOR'S		Fitch
Investiční stupně				
Aaa	Austrálie, Dánsko, Finsko, Kanada, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, N. Zéland, Norsko, Rakousko, Singapur, Švédsko, Švýcarsko, USA	AAA	Austrálie, Dánsko, Hongkong, Kanada, Lucembursko, Německo, Norsko, Singapur, Spojené království, Švédsko, Švýcarsko	Dánsko, Finsko, Kanada, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Norsko, Singapur, Švédsko, Švýcarsko, USA, Austrálie
Aa1	Spojené království, Hongkong	AA+	Finsko, Nizozemsko, Rakousko, USA	Hongkong, Rakousko, Spojené království
Aa2	Francie, Kuvajt	AA	Belgie, Francie, Kuvajt, Nový Zéland	Belgie, Francie, Kuvajt, Nový Zéland, S. Arábie
Aa3	Belgie, Čína, Chile, Korea, S. Arábie, Tchaj-wan	AA-	ČESKÁ REPUBLIKA , Čína, Estonsko, Tchaj-wan, S. Arábie, Chile	Korea
A1	ČESKÁ REPUBLIKA , Estonsko, Izrael, Japonsko	A+	Irsko, Izrael, Japonsko, Korea	ČESKÁ REPUBLIKA , Čína, Estonsko, Chile, Slovensko, Tchaj-wan
A2	Polsko, Slovensko	A	Slovensko	Izrael, Japonsko, Malta
A3	Litva, Lotyšsko, Malajsie, Malta, Mexiko	A-	Litva, Lotyšsko, Malajsie, Slovinsko	Irsko, Litva, Lotyšsko, Malajsie, Polsko
Baa1	Irsko, J. Afrika, Slovinsko	BBB+	Malta, Mexiko, Polsko	Island, Itálie, Kazachstán, Mexiko, Slovinsko, Španělsko
Baa2	Bulharsko, Island, Itálie, Kazachstán, Španělsko	BBB	Kazachstán, Španělsko	Brazílie, J. Afrika
Baa3	Brazílie, Indie, Indonésie, Rumunsko, Turecko	BBB-	Brazílie, Indie, Island, Itálie, J. Afrika, Rumunsko	Bulharsko, Indie, Indonésie, Rumunsko, Rusko, Turecko

Zdroj: ČNB (2016), Srovnávací tabulka ratingového hodnocení vybraných zemí

Spekulativní stupně				
Ba1	Chorvatsko, Maďarsko, Portugalsko, Rusko	BB+	Bulharsko, Indonésie, Maďarsko, Portugalsko, Rusko, Turecko	Maďarsko, Makedonie, Portugalsko
Ba2		BB	Chorvatsko	Chorvatsko
Ba3		BB-	Vietnam, Srbsko, Makedonie	
B1	Albánie, Srbsko, Vietnam	B+	Černá hora, Kypr, Mongolsko	Mongolsko, Srbsko, Vietnam
B2	Mongolsko	B	Bosna a Hercegovina	Egypt
B3	Bosna a Hercegovina, Egypt, Kypr, Moldávie, Pákistán	B -	Bělorusko, Egypt, Pákistán	Kypr
Caa1	Argentina, Bělorusko	CCC+		
Caa2	Kuba	CCC		Řecko
Caa3	Řecko	CCC-	Řecko	
Ca	Ukrajina	CC	Ukrajina	Argentina
C		C		Ukrajina
SD		SD	Argentina	
D		D		

Zdroj: ČNB (2016), Srovnávací tabulka ratingového hodnocení vybraných zemí

Příloha č. 3

Korejské investiční projekty v ČR v letech 2005 - 2016

Jméno investora	Sektor	Investice (mld. Kč)	Pracovní místa	Rok	Kraj
SUNG WOO HITECH	Výroba motorových vozidel	2,357	1041	2005	Moravskoslezský
ARRK	Výroba motorových vozidel	1,768	504	2006	Moravskoslezský
Donghee Group	Výroba motorových vozidel	0,803	238	2006	Moravskoslezský
Dongwon Metals	Výroba motorových vozidel	0,454	196	2006	Moravskoslezský
DYMOS	Výroba motorových vozidel	0,846	422	2006	Moravskoslezský
Hyundai Hysco	Výroba motorových vozidel	0,566	70	2006	Moravskoslezský
Hyundai Mobis	Výroba motorových vozidel	1,493	840	2006	Moravskoslezský
Hyundai Motor Company	Výroba motorových vozidel	34,428	3514	2006	Moravskoslezský
KOS WIRE	Kovodělný a kovozpracující	0,472	80	2006	Ústecký
Sejong Industrial	Výroba motorových vozidel	0,524	270	2006	Moravskoslezský
Sungwoo Hitech s.r.o. II	Výroba motorových vozidel	0,935	500	2007	Moravskoslezský
Hanwha L&C Corporation	Výroba motorových vozidel	0,409	35	2008	Moravskoslezský
Doosan Škoda Power s.r.o.	Strojírenský	0,860	56	2013	Plzeňský
Doosan Bobcat Manufacturing s.r.o.	Výroba motorových vozidel	0,442	215	2013	Středočeský

Nexen Tire Corporation	Gumárenský	22,764	1384	2014	Ústecký
Hyundai Mobis Mošnov	Výroba motorových vozidel	2,625	935	2016	Moravskoslezský
Halla Visteon Autopal Services s.r.o.	Výroba motorových vozidel	*	*	2015	Moravskoslezský
PLAKOR CZECH, s.r.o.	Výroba motorových vozidel	0,506	180	2015	Moravsko